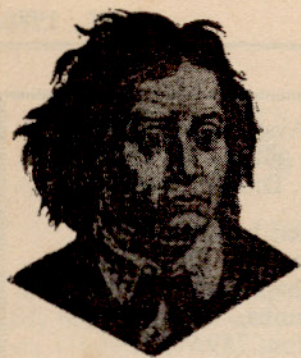
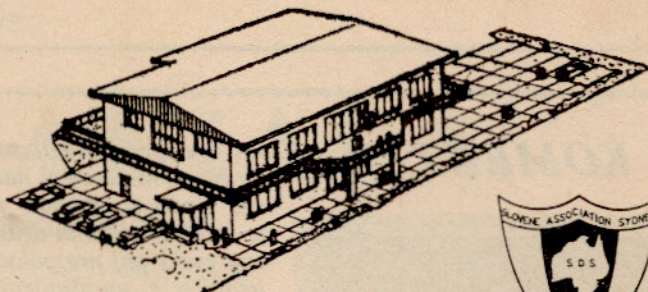

Avstralski

SLOVENC

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.
Cena 50 c.

Year-let 2

April, 1980

No.-št.13

Registered for posting as a publication Category B.

AMERIŠKI SLOVENC MED NAMI

Kdo bi se nadejal takšni sreči... Bil je 13. april, sončna nedelja, ustvarjena za razvedrilo in počitek.

Na našem griču v Horsley Parku je že zgodaj jutraj vrvelo kot v čebelnjaku. Pripravljali smo dvorano za slovesen sprejem slovenskim Amerikancem. Pred vhomom je sonce ogrevalo mlade iglavce, ki so jih na prošnjo našega društva, objavljeno v prejšnjem "Avstralskem Slovencu", prinesli, oziroma odkupili od društva, naši člani in prijatelji.

Še malo, pa bo Clevelandski drevored v Avstraliji postal resnica — beseda bo postala meso.

V kozarcih odsevata svežina snežnobelih prtov in zelenje, v katerem žare rdeči nageljni. Vsaka miza vabi: sedi prijatelj, počuti se kakor v domači hiši. "Prešernov dom" je dom miroljubnih in dobronamernih ljudi.

V srcih nam je vladalo neskaljeno veselje — saj prihajajo naši bratje iz Amerike. Kakor ob "žegnanju" je bilo naše občutje.

Ure so prepočasi minevale. Prvi obiskovalci so začeli prihajati rano popoldne. Že nekaj ur pred prihodom "Amerikancev" je bila dvorana nabito polna.

Med prvimi je prišla grupa naših priseljencev, ki so že trideset let v Avstraliji. Tiho so zavzeli svoj prostor na gornjem koncu dvorane, in iz obzirnosti do gostov iz Amerike niso iskali niti želeli nikakršne pozornosti. Skromnost in dostojanstvo, ki so ga pokazali, sta res posnemanja vredna. Sami so si krasno okrasili zid v svojem kotu. Na platno so uprizorili potovanje po razburkanemu morju na ladjici, ki jih je pripeljala v Avstralijo.

Radi bi jih bili predstavili ostalim gostom in obiskovalcem, radi bi jih bili poklicali k mikrofona, da nam tudi oni povedo par besed o svojih doživetjih. Nadvse smo jim hvaležni, da iz obzirnosti do rojakov iz Clevelanda niso pokazali nikakršne želje do mikrofona, ki je delal s polno paro.

Clevelandčani ki so prišli v S.D.S. šele ob sončnem zahodu, so nas s programom povsem zasenčili. So pač kakor Amerika, katere glas gre po celemu svetu, a kaj šele po naši dvorani, v na-

saj poti ne poznajo, jih je tja pospremil predsednik SDA-a, Tone Bulovec.

V cerkvi Sv. Rafaela je goste pozdravil g. pater Valerijan Jenko, nakar so vsi skupaj zapeli

SLOVENSKI MATERI

*Predana od zore do mraka stoje
si zemlji požrešni dajala življenje,
nikdo ni pogledal na tvoje trpljenje.
Kapljali so biseri rdeči s perišča
ko mraz te je grizel v hrapave roke.
Hitele so žuljave tvoje dlani —
otrokom pripravljala boljše si dneve.
Spomnili se niso te zgarane reve
ko v svet jih zvabila omamna je cesta.
ostala si sama kraj kmečke peči.*

*Domov so prihajali le po pomoč.
Za njih zavezala si v culo prihranke,
obdržala zase si bedne ostanke.
Ljubezen, o mati, le tvoja je zvesta,
izdana molila v premnogo si noč.
Na križ te svetnico razpel je tvoj rod,
molitve je tvoje s premislekom skrunil,
in čast je slovensko, o mati, opljunil.
Ubil ti sin sina v sovražni je zmedi...
Zakaj si dopustil vse to, o Gospod?*

PAVLA GRUDEN

ODBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY ČESTITA VSEM MATERAM OB NJIHOVEM MATERINSKEM DNEVU 11. MAJA 1980.

šem baru in po našem griču. Povsod jih je bilo.

Ni, da so navajeni samo mikrofona, velikih zborovanj in sprejemov kot smo mi navajeni zdravic. Tudi lopato so si podajali s polno paro čeprav so popili več vode z ledom kot pa rujnega vinca. Zavedajo se vrednosti zdravja. Clevelandski drevored pa je začel rasti kot bi trenil.

Pred pričetkom večerje so rojaki iz Clevelanda želeli obiskati naše sosedno društvo in slovensko cerkveno središče v Merrylandsu. Da bi naši gosti mogli prispeti v to društvo brez težav,

nekaj nabožnih pesmi. Ob tej priliki so ameriški Slovenci izročili g. patru Valerijanu tudi darove za sv. mašo.

Ko so po teh dveh obiskih gosti prispeli v SDS k večerji, so se najprej zvrstili govor za govorom, med katerimi je goste kratko in pristržno pozdravil tudi jugoslovanski vice konzul Božo Cerar.

V presledkih med govori je pela harmonika ameriškega kralja polke, Franka Novaka. Friščičeva malčka, Anita in Tonček, sta prispevala k programu s svojim sproščenim in ljubkim otroškim petjem. Tudi naša folklorna

Ob prvi obletnici
izhajanja

"Avstralskega Slovenca"
vzklikamo še na vsaj
nekaj takih obletnic

skupina "Planika" je navzlic temu, da so otroci čakali štiri ure na svoj nastop v veliki vročini, zaplesala kakor še nikoli.

Vsa čast članu našega uredniškega odbora, Lojzu Košoroku, ki je s svojim jasnim in jednatim a kratkim govorom spoznal goste z zgodovino "Planike", in se tudi zahvalil Mariji Košorokovi za njen trud pri poučevanju naših mladih plesalcev.

Frank Novak nam je ob spremljavi "Srebrnih strun" zaigral svojo najnovejšo skladbo, prekrasen "Avstralski valček", ki ga je zložil tik pred odhodom v Avstralijo.

Rajalo se je, "da vse se trese, ko je bil že pozen mrak...". Vse se je vrtelo kot za stavo. Nad odrom pa je naše goste pozdravljajal napis v "haf pa pol" slogu. Tako namreč clevelandski Slovenci opisujejo svoj ameriško-slovenski govor. Toliko na znanje vsakomur, ki je smatral, ko je čital "Welcome, Amerikanski Slovenci", do je napis nepravilen.

Ob uri slovesa, s katero smo se morali pomiriti, je član društva SDS, g. Lojze Gominšek, ob zvokih svoje harmonike pospremil goste, vse do zadnjega v avtobuse, s katerimi so se odpeljali nazaj v Sydney.

Ob vzklikih: "hvala vam za vse", pridite tudi vi k nam v Ameriko, sprejeli vas bomo kot ste vi sprejeli nas, z bogom, z bogom, nasvidenje avstralski Slovenci, nasvidenje, je bilo veliko rosnih oči.

Spomin na ta dan z našimi ameriški brati iz Clevelanda nam bo ostal neskaljen v naših srcih.

Še to so nam povedali: "Vsako drugo leto gremo kam na tako dolgo pot, a nikjer nismo bili sprejeti tako dobrosrčno kakor v vašem domu. Slovensko društvo Sydney, hvala ti."

KOMENTAR

V mojem zadnjem komentarju sem se pohvalila, da ni bilo težko pridobiti novih sodelavcev a se je pokazalo, da ne velja hvaliti dneva pred nočjo. Sicer se ne smem pritoževati, da so bili ravno nerodni in prepočasni, kar bi pravzaprav bilo dobro. V svojem velikanskem navdušenju so delali račune brez krčmarja. V resnici smo bili samo trije ki smo sestavljali časopis, dva, kakor sta rekla, vajenca in moja malenkost

— "mojster". Hiteli smo vsi trije, čas je mineval ni nas nadzoroval sindikat, ampak predsednik je med polnočjo in drugo uro zjutraj vsake pol ure pokukal v našo učilnico z vprašanjem: "Ja kaj še niste gotovi?" Naša nova urednica pa mu je vsakokrat razlagala: "Ne pozabi da sva dva nova, da nama to delo še ne gre od rok". Ko smo končno prešteli strani zadnje številke v prvem letu izhajanja našega lista, smo ugotovili, da smo pripravili namesto šestnajst — dvajset strani. Časopis ni bil težak samo po obsegu, ampak njegova teжина se je znatno dvignila tudi finančno.

Obveščam naše drage bralce, da naj nikar ne pričakujejo v bodoče tako obširnega lista. Članom in odbornikom, ki računa še niso videli, se v naprej zahvaljujem za njihovo razumevanje navdušenja naših novih urednikov. Z upanjem, da se vam časopis dopade, vabim vse ki imate željo kaj napisati za naš skupni list, da tako storite. Obenem pa nam tudi sporočite, če vam dragi bralci ni kaj všeč.

Pozdravlja vas odgovorna urednica Ivanka Bulovec

OBVESTILO NAŠIM BRALCEM

Iz tehničnih razlogov bomo objavili fotoreportažo o obisku naših rojakov iz Clevelanda v prihodnji številki "Avstralskega Slovenca".

— ● —

DAROV

Za tiskovni sklad je prispelo darilo \$5.00 brez imena. Kdor koli in kjerkoli, najlepša hvala.

— ● —

Veliko veselje z darilom v znesku \$100.00 za nadaljno gradnjo našega doma, nam je storil lojalni član, gospod A. ŽIDAN, na eni naših rednih sobotnih prireditev. V hvaležnost za njegovo dobrosočnost, smo izpraznili na njegovo zdravje dve steklenici šampanjca.

Avstralski Slovenec
je glasilo Slovenskega
Društva Sydney

Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel Street,
Lakemba, 2195
Telefon: 759 7093

Odgovorna urednica:
IVANKA BULOVEC

Urednica:
PAVLA GRUDEN

Uredniški odbor:
LOJZE KOŠOROK
JOŽE ŽOHAR
JOHN TRUDEN
MARY TRUDEN
LEON KOVAČIČ

Vse dopise pošiljajte na
Slovene Association, Sydney
"Avstralski Slovenec"
P.O. Box 93
Fairfield, 2165
Tel. 620 1265

"LOVSKA RAZSTAVA"

ki jo prirejajo člani Lovske družine S.D.S.
BO ODPRTA V SOBOTO IN NEDELJO 30. maja
in 1. junija.
PRINESITE TUDI SVOJE LOVSKE TROFEJE IN TUDI
VSE KAR MISLITE DA BI ZANIMALO NAŠE ROJAKE.
S TEM BOSTE DOPRINESLI SVOJ DELEŽ K ČIM
LEPŠEMU USPEHU NAŠE
"PRVE LOVSKE RAZSTAVE V S.D.S.

DRUŠTVENE NOVICE IN OBVESTILA

Uerjuje Ivanka Bulovec

NOVI ČLANI

V mesecu aprilu, sta se našemu številu članov, pridružila še dva nova rojaka, Obema iskreno čestita odbor.

— ● —

OBJAVA

Sporočamo vsem članom Slovenskega Društva Sydney, da je zaradi slabega zdravja, ki mu ga je povzročila nesreča pri delu, odstopil iz odbora podpredsednik Alojz Kocijančič. Z obžalovanjem smo sprejeli njegov odstop.

V času skupnega delovanja, se je Lojze izkazal zanesljivega in dobrega člana odbora. Bil je izredno vesten in marljiv odbornik, podpredsednik. Žal nam je izgube takih ljudi.

Vseeno, se je Lojze zavzel za organiziranje balinarjev in s tem še naprej ostal tajnik Balinarske družine. Obljubil je svojo pomoč tudi odboru, v kolikor mu bo zdravje dovoljevalo da bi še kaj pomagal. Upamo, da bo še naprej obiskoval naš dom, ker nam je vsem zelo priljubljen.

Na izpraznjeno mesto podpredsednika, je bil izvoljen vsem dobro poznani odbornik Karlo DOLMARK. Ob tej priliki čestitamo novemu podpredsedniku, in mu želimo polno lepih uspehov pri bodočem delu za skupnost Slovenskega Društva Sydney.

ZAHVALA

Ob priliki 21. rojstnega dneva najine hčerke Lucije, ki smo ga v krogu znancev in prijateljev praznovali v prostorih našega doma, ob odlični postrežbi in vselem vzdušju, izrekava vsem, ki so pripomogli, da nam je ta družinski praznik uspel, iskreno zahvalo.

Obenem se želiva zahvaliti tudi za številna darila, ki jih je najina hčerka dobila od prijateljev in znancev, na ta pomemben dan.

Zahvala velja tudi kuharicam in strežnici, da je potekalo vse v najlepšem redu.

Vsem ostalim pa lep pozdrav
Toni in Marija LAZNIK

ZAHVALA

Odbor Slovenskega Društva Sydney, se iskreno zahvaljuje Miranu Špicarju, za podaritev zavesnega materijala, na našem odru. Zavesa nam je skrojil in izdelal Andrej Sodja. Obema članoma se odbor v imenu članstva S.D.S., toplo zahvaljuje za dar in pomoč.

POZDRAVNE KARTE
SLOVENSKEGA DRUŠTVA
SYDNEY

Pri našem društvu so od zdaj naprej na prodaji okusno natisnjene pozdravne karte z ovitki po ceni 40 c. Nabavite si jih lahko v avli pri odborniku, ki vrši dolžnost sprejemanja obiskovalcev.

"MATERINSKI DAN"

PRIREJA SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY
V SOBOTO 10. MAJA, S PRIČETKOM OB 7h ZVEČER
S KRAJŠIM KULTURNIM NASTOPOM OTROK
SLOVENSKE ŠOLE
IN FOLKLORNE SKUPINE "PLANIKA"
NAPROŠAMO VSE OBISKOVALCE, BODITE TOČNI,
S TEM BOSTE OLAJŠALI NAŠIM OTROKOM
NAPORNO ČAKANJE.
VSE MAMICE ŽE PRI VHODU ČAKA PRESENEČENJE.
Vljudno vabi odbor S.D.S.

"VINSKA TRGATEV"

Slovensko Društvo Sydney, prireja v letošnjem letu prvo VINSKO TRGATEV, v soboto 17. maja ob času naših rednih zabav.

OB TEJ PRILIKI PRIPRAVLJAMO TUDI "WINE TESTING" vin našega rojaka in člana — vsem poznanega vinskega trgovca g. Felixa Krambergerja, lastnika tvrdke "Slovenia vino".

Za ta večer si poskrbite rezervacije, katere sprejemamo samo do petka zvečer, tj. 16. maja.

NASVIDENJE NA VINSKEM FESTIVALU V
HORSLEY PARKU,
Vabijo organizatorji in ODBOR S.D.S.

OBJAVA

"LOVSKI MITING"

bo 30. maja in 1. junija v Horsley Parku
PRIREDITEV BO POVEZANA V NAGRADNA
ŠPORTNA TEKMOVANJA
ZA STARE IN MLADE — DEBELE IN SUHE.
PRIDITE IN PRIPELJITE SVOJE PRIJATELJE

V SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

Lot 45 Ferrers Road, Horsley Park
off Horsley Drive

Vabijo sydnejski lovci in odbor S.D.S.

NAŠA AMERIKANIANADA...

DOČAKALI SMO AMERIKANSKE SLOVENCE

Že nekaj dni smo se pripravljali na slavnostni sprejem prihoda rojakov iz Amerike.

V zlatem sončnem jutru smo se oblekli v narodne noše in se podali na sydneyjsko letališče. Naši otroci, tudi v narodnih nošah, so imeli v košaricah rdeče naglječke v poklon vsakemu rojaku.

Čakali smo. Že smo razmišljali, če res mogoče pridejo ob 12h, kakor so bili nekateri obveščeni. V času dvajsetih minut, so pristali kar štirje internacionalni avioni, zato ni čudno, da je bila velika gneča. Nismo se mogli preriti v ospredje, zato je g. Dane Brkovec kar razpel slovenski rdeči dežnik, da bi nas Ameri-

kanci lažje spoznali. To je slučajno opazil tudi letališki portir, povabil nas je v prazen — za potnike pripravljen — hodnik. Tam smo jih pričakali, pod dežnikom. Rakovanja, poljubljanja in pozdravljanja kar ni bilo konec, še manj pa fotografiranja in filmanja. Po triindvajsetih urah vožnje so bili vsi zelo utrujeni, razved-

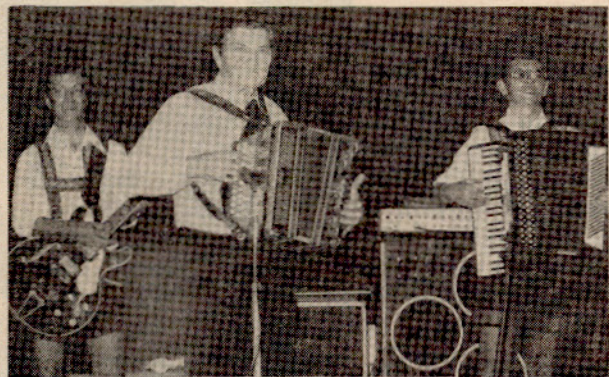
rilo jih je presenečenje nad sprejemom, katerega vsekakor niso pričakovali. Pospremili smo jih do avtobusa. Čeravno so bili zelo utrujeni, saj so imeli le nekaj ur počitka, so se po osvežitvi v hotelu, udeležili svete maše v sydneyjski katedrali. Žal je bilo Slovensko Društvo Sydney edino, ki jim je priredilo slovesen sprejem.

CLEVELANDČANI VEČERJAJO V S.D.S.

Izrazili so željo, da bi radi, željni domače hrane, večerjali v našem društvu, kar smo jim nad vse radi izpolnili. Bilo je očitno, da jim je naša hrana dobro teknila. Nam pa ni bilo ravno tako dobro, čeprav smo jih bili veseli, ker se nismo znašli, ko so plačevali večerjo z ameriškimi dolarji. V glavnem volk je bil sit in koza cela. O utrujenosti pa ni bilo ne duha, ne sluha, Ober-

krainerji se še menda niso nikdar tako oznojili, kot ta večer, plesalo se je kot na svatbi. Ameriški kralj polke Frank NOVAK, pa teja večer preizkusil meh svoje harmonike, češ, da ji med potjo ni počil.

Bili so zelo navdušeni nad očarljivim razgledom z našega griča nad sydneyjskim vele mestom, odetim v žar mnogobarvnih neon-skih svetilk.

Ameriški Kralj polke Frenk Novak v sredini.

SPOMINSKA KNJIGA

Ob nepozabni prireditvi zgodovinskega odkritja Prešernovega poprsja, ki ga je našemu društvu podarila Slovenija, a ga je izdelal mojster Zdenko Kalin, smo si nabavili knjigo gostov, v bogati izdelavi. Ta nosi na svojih straneh v opomin našim naslednikom imena ljudi, ki so doprinesli najlepše in najvažnejše

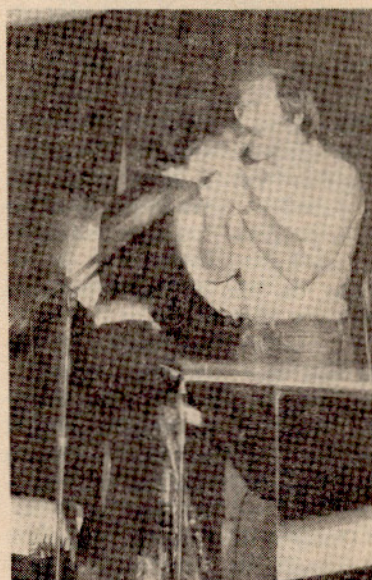
trenutke v zgodovini Slovenskega Društva Sydney.

Med častne goste v "Prešernovem Domu", so vpisani tudi clevelandski Slovenci želeč našemu društvu še dolgoleten obstoj. Tudi oni so ponesli s seboj številne fotografske posnetke poprsja našega največjega pesnika Prešerna.

PREDSTAVNIŠTVO JUGOSLOVANSKEGA KONZULATA

Med gosti so se nahajali tudi vice konzul Božo CERAR s soprogo Mileno, hčerkico Tanjo in sinčkom Jakcem, kakor tudi konzul Ante BARBIR s soprogo Majjo in njunima prikupnima hčerkama.

Konzul Cerar se je precej časa zadržal v prisrčnem pogovoru s Tonijem Petkovškom, s katerim sta stara znanca. Gospoda Petkovška, vodjo grupe iz Clevelanda, je srečanje očitno prijetno iznenadilo.

Vice-konzul Božo Cerar pozdravlja rojake iz Clevelanda.

CLEVELANDSKI DREVORED

Pravijo, da ljudje pišejo zgodovino, mi smo jo pa sadili. Vrsta dreves — bori, smreke, hrasti, ciprese in bogve kaj še vse — že zeleni v clevelandski drevored na našem parkiranem prostoru, poleg Prešernovega doma, ki bo še dolgo potem, ko nas več ne bo, pričal o edinstvenem bratskem snidenju treh generacij Slovencev z dveh oddaljenih kontinentov.

Čas bo pokazal, katero drevo je bilo najpriljubljenejšo zasajeno, ali prvo, okrog katerega so zemljo dobro nabili, ali ostala drevesa, katera so kar mimogrede sadili in zalivali z vinom, kot da teče iz cevi.

Med ropotom samokolnic, kričanjem otrok, teptanjem prsti, ropotanjem lopat, krampov in motik, so se zavrteli tudi magnetofonski trakovi, ki naj bi poslušalcem brez motenj na WXEN FM radiu Cleveland, Ohio, povedali namen clevelandskega drevoreda. Trakove je posnel rojak Tony Petkovšek, ki je že 18 let steber te velepomembne kulturne pridobitve — radijske postaje v USA.

SLAVNOSTNA TORTA

Ni nam bilo mogoče nabaviti ameriške zastave, ki naj bi naše goste iz Amerike pozdravila že pri glavnem vhodu na naš hriček. Namesto tega smo se odločili, da tisto ki smo jo sami napravili, zapičimo v slavnostno torto.

V slogu napisal na transparentu "WELCOME AMERIKANSKI SLOVENC!" čemur bi mi rekli fifty-fifty, smo tudi na torto napisali "WELCOME TO S.D.S.", Ameriški Slovenci namreč govore kakor mi, pol slovensko pol angleško, čemur pa oni pravijo half pa pol.

Zastavico za katero nismo mogli najti primerne paličice, je neki stari tovariš, montiral na žico starega dežnika, ki smo ga na hitro razmontirali.

Zastavico pa v splošnem veselju in razposajenosti nismo zapičili prav nikamor. Ostala je med kranjskimi nageljčki v vazi, ki je krasila za to priliko urejeno mizico. Zastava gor, zastava dol, bilo nam je lušno kot še nikoli.

Vodja grupe Tony Petkovšek je prvi zarezal v torto.

ČASTNI ŠPALIR

Naši stari bi rekli, da so zopet nastopili cesarski časi, saj je vrvelo kakor na žegnanju. Mlaja jim sicer nismo postavili, zato pa je čakal na goste iz "ameriške Ljubljane" špalir in pol — naša "Planika". V pozdrav jim je igrala na harmoniko gđc. Nevica Muha, vztrajna pomočnica Ma-

rije Košorokove, brez katere bi "Planika" ne bilo.

Povdariti pa moramo, da gre velika zahvala staršem, ki z ljubeznijo do naše narodne dediščine navdušujejo otroke za negovanje naših tradicionalnih plesov.

DARILO NAŠEMU DRUŠTVU

Ob slovesu nam je naš rojak iz Amerike g. Adolf JALEN dal zelo moder nasvet — žal prepozno. Opomnil nas je, da smo kakor dobrodelna organizacija storili veliko napako, ker smo dovolili, da se je vršilo veselo lopatanje med zasaditvijo clevelandskega drevoreda, brez pomisleka na dohodek. Navada je, da se ob takih prilikah zaračuna vsak prijem za lopato, društvo pa je dovolilo, da smo si lopate podajali kar tja v en dan.

V svojem navdušenju nad namenom clevelandskega drevoreda, je želel popraviti našo napako s tem, da je društvu podaril petdeset dolarjev. Prav pristočno se zahvaljujemo za dar in za opozorilo.

Upati je, če bi se mi napotili v Cleveland, da nam bodo pogledali skozi prste pri lopatanju sydneyjskega drevoreda, v kolikor bi jim v razpoloženju kakor je bilo naše, kaj takega padlo na um.

SPOMINSKA SKALA

Predhodno smo že imeli v načrtu, da v spomin na ta izreden dan postavimo simbol, ki naj bi že pri prvem koraku na naš griček pričal o kakor skala trdnem prijateljstvu med clevelandskimi in avstralskimi Slovenci. Tak simbol je skala. Nosila bo bronasto spominsko ploščo, v katero bodo vrezana imena prve grupe ameriških Slovencev, spomenu katerih je posvečen clevelandski drevored. Razen njihovih imen, bodo vključena tudi imena rojakov, ki so darovali ta zgodovinska drevesa.

LEPA CERKEV...

Clevelandski Ljubljančani, so se po zasaditvi clevelandskega drevoreda Merrylands, da obiščejo cerkev Sv. Rafaela, kjer se nahaja slovensko versko središče v N.S. Walesu.

Gospod pater Valerijan, ki bi moral iti istega dne v Newcastle, se ni mogel odreči temu snidenju. Z veseljem jih je sprejel. V cerkvi je zadonela njihova cerkvena pesem, saj so vsi verni katoličani. Po vrnitvi v naš dom, so Clevelandčani izrazili občudovanje nad cerkvico Sv. Rafaela.

Dane pozdravlja Franka in Anjo Novak

ZLAT EMBLEM

V spomin na prvi obisk Slovencev iz Amerike v našem društvu, je Slovensko Društvo dalo izdelati zlat emblem, ki krasi naš društveni prapor na častnem mestu s primernim posvetilom. Kakor da smo vedeli, da bomo imeli v naši sredi priliko sprejeti tako visoko število priznanih slovenskih kulturnih delavcev iz Amerike, je društvo ravno letos dalo izdelati nove toda lepše, večje in boljše društvene značke.

Malo pred zasaditvijo clevelandskega drevoreda, smo vse rojake iz Amerike obdarili s temi značkami.

ZAHVALA DELAVCEM

Predsednik Slovenskega Društva Sydney, se v imenu vseh članov zahvaljuje vsem, ki so karkoli doprinesli k odličnemu uspehu pri organiziranju sprejema naših ameriških rojakov. Rad pa bi se še posebno zahvalil grupi ki jih je v narodnih nošah sprejela in pozdravila s cvetjem na sydneyjskem letališču v soboto zjutraj.

Ravno tako se želi zahvaliti tudi vsem odbornikom, ki so neutrudljivo delali, kjerkoli je bila potrebna pomoč, bodisi v naši dvorani ali ven nje.

Ne smemo pa nikakor pozabiti našega avstralskega rojaka g. Lojzeta GOMINŠKA, ki jih je v soboto po večerji in nedeljo zvečer ob slovesu s svojo diatonično harmoniko vse do zadnjega pospremil v avtobus.

KJER SE KUHA ZA DVA, TRETJI DOSTI IMA...

Naše požrtvovalne in sposobne kuharice so se za to, do sedaj edinstveno nedeljo, pripravile kakor za slovensko kmečko ohcet. Razen naših Amerikancev, so imele v oskrbi za ta dan še eno, morda enkratno grupo Slovencev, ki se nahajajo v Avstraliji že čez 30 let. Obisk je bil tak, da je bila dvorana nabito polna, da ne omenimo ljudi na verandi. Izpraznile so dva hladilnika, zmrzovalno skrinjo, police in zaboje, in izpraznile bi tudi jedilno shrambo, kleti in dimnjačo, če bi jih imele. Odborniki so bili prepričani, da nikomur ne bo krulil želodec, a je krulil ravno njim. Ostali so vsi brez večerje. Sicer pa pravijo, da je zdravo spati na prazen želodec.

TAKO SE JE KONČALA NAŠA AMERIKANIADA...

ki se je začela z obiskom župana iz mesta Fantana, g. Franka

Raja se, da vse se trese.

SPREJEM AMERIKANSKIH SLOVENCEV

Ob poslovilnem večeru naših rojakov iz USA.

Pozdravljanja kar ni hotelo biti konec...

Iz sydneyjskega letališča.

Horzena s soprogo, kateri nam je predal pečat in ključ mesta Fontane (California) kar je pred nekaj leti dobila tudi Ljubljanska občina, ko se je župan g. Frank Horzen udeležil Škofjeloškega piknika. Kakor Ljubljančani, tako se je tudi naše društvo S.D.S. pobratilo z mestom Fontana, kar so naši gosti iz Clevelanda pri srčno odobraval.

Slovenski šopek

Dane Brkovec, Ivanka Bulovec, Carmen Kalc, Sandra Markočič, Toni Bulovec in Mishele Kalc, pri slovesnem sprejemu Clevelandčanov.

Urejuje Lojze Košorok

NOVICE IZ DOMOVINE

AVSTRALSKI SREBRNI "C"

Če hoče kdo spoznati lepote notranje Avstralije, tako pravijo, potem je najbolje, če se odloči za visokozmožno ja dralno letalo. Ko človek preleti kraška pobočja Mac Donell Ranges pri Alice Springu ve centralnem delu celine, se v nekaj minutah, hitreje kot vsako dvigalo v nebotičniku, dvigne ob vzgonu vetra na 4000, celo 5000 m in uživa ob vedno širšem obzorju, ki se mu odpira pred očmi. S hitrostjo 300 km na uro prileti v sorazmerno kratkem času nad slano jezero Lake Amadeus, ki pa, tako pravi prospekt, nima nič opraviti z evropskim Wolfgangom Amadeusom Mozartom. Tudi tega ne pove, kako naj človek na poti do Avstralije naredi ustrezen izpit za jadralnega pilota.

PRIZNANJE NAŠI ROJAKINJI V AVSTRALIJI

Pred nedavnim so bile v Melbourne v Avstraliji podeljene letne nagrade za najpriljubljenejši izvajalce, voditelje in umetnike avstralske televizijske mreže. Med nagrajenci je bila letos tudi naša rojakinja Vera Plevnik, ki je prejela priznanje "zlati logie" kot najpriljubljenejši mladi talent. Nastopala je v priljubljeni televizijski seriji "John Sullivan". To je bila njena prva filmska vloga, ki ji je prinesla tudi prvo večje in obetavno priznanje.

ZBORNIK O POLOŽAJU MANJŠIN

Sodelavci Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani so predstavili dvojno številko revije — zbornika "Razprave in gradivo — Treatises and Documents 9-10", v katerem je objavljena vrsta prispevkov o mednarodni manjšinski zaščiti, o položaju in razvoju slovenske narodne skupnosti v Italiji, na Avstrijskem in na Madžarskem in madžarske ter italijanske narodnosti v SR Sloveniji.

Na predstavitvi sta ravnatelj Slovenskega raziskovalnega inštituta iz Trsta in Slovenskega znanstvenega inštituta iz Celovca predstavila dosedanje izdajateljsko dejavnost obeh zamejskih znanstvenih ustanov in njihove načrte za v prihodnje.

MLADI SLOVENSKI LIKOVNIKI SE PREDSTAVIJO

Mladi slovenski likovniki, rojeni po letu 1945, se bodo predstavili na dveh zaporednih razstavah v Razstavišču Rihard Jakopič v Ljubljani. Prvi del razstave so že odprli in bo na ogled do 6. aprila, drugi del pa predvidoma odpro 8. aprila. Razlog za delitev razstave je bil izredno velik odziv mladih umetnikov na javni razpis, s katerim jih je Moderna galerija povabila k sodelovanju. Prijavila sta se 102 ustvarjalca in umetniški svet Moderne galerije je sklenil, da omogoči sodelovanje na razstavi vsem prijavljenim. Vsak avtor bo predstavljen s po tremi deli.

AVSTRALCI V SLOVENIJI

— Člani študijske delegacije komunistične partije Avstralije, ki je na večdnevnom obisku v Sloveniji, so se pogovarjali s predsednikom komisije predsedstva CK ZKS za mednarodne odnose Jožetom Smoletom o nekaterih temeljnih značilnostih jugoslovanske socialistične samoupravne ureditve oziroma dosežkih revolucionarnega razvoja. Jože Smole je goste seznanil s izkušnjami jugoslovanskega socialističnega samoupravljanja, neuvrščene zunanje politike in s perečimi problemi družbenega razvoja.

SPORAZUM ENERGOINVESTA V IRANU

— V Teheranu je predsednik poslovnega odbora Energoinvesta z generalnim direktorjem iranske državne družbe za izgradnjo in vzdrževanje energetskih objektov "Tavanir" podpisal sporazum o izgradnji daljnovoda v Iranu z napetostjo 230 kilovoltov v vrednosti 29 milijonov dolarjev. To je prvi večji sporazum, ki so ga državne iranske organizacije podpisale s tujim izvajalcem po revoluciji.

KREDIT ZARADI POČASNE GRADNJE JEDRSKE ELEKTRARNE

— Investitor za gradnjo prve jugoslovanske jedske elektrarne v Krškem se je po večmesečnih pogajanjih z ameriško firmo Westinghouse sporazumel, naj dodatne stroške, ki so nastali zaradi razvlečene gradnje elektrarne, začasno delita oba partnerja. Poslovni odbor ki srkbi za naložbe v elektrogospodarstvu, je investitorjem jedske elektrarne dovolil, da se pri ameriški Exim banki zadolžijo za 22,5 milijona dolarjev.

Investitor je pristal na izplačilo pod pogojem, da bo Westinghouse zgradil elektrarno do konca septembra prihodnjega leta. Če Westinghouse ne bo spoštoval roka in dokončal elektrarne pravočasno, bo moral poravnati stroške za zamudo, in sicer vsak dan po sto tisoč dolarjev, vendar največ do pet milijonov dolarjev.

IZSELJENSKI PIKNIK BO LETOS 5. JULIJA

— Tradicionalni izseljenski piknik bo poslej vsako leto prvo soboto v juliju in ne več 4. julija, kot je bilo vedno doslej. Tako je želja številnih izseljencev.

Ker je letos prva sobota v juliju, 5. julija, bo piknik torej ta dan.

BALKANSKI FILMSKI FESTIVAL V LJUBLJANI

— 9. aprila se je sredi gradbišča kulturnega doma Ivan Cankar v Ljubljani kot cvet sredi betona odprl nov slovenski kulturni prostor, Linhartova dvorana. V njej se je v navzočnosti številnih uglednih političnih, družbenih, kulturnih in filmskih delavcev ter diplomatskih predstavnikov začel IV. balkanski filmski festival.

KNJIGA O TITU V HINDUJŠČINI

NEW DELHI — Indijski podpredsednik Mohamed Hidayatullah je govoril na promociji knjige "Tito, človek stoletja", ki je izšla v hindujščini. Delo je posvečeno mladi generaciji, ki jo, kot je zapisano na prvih straneh, življenje velikana Tita neizčrpno navdihuje. Podpredsednik Hidayatullah je ob tej priložnosti izrekel tople želje za ozdravitev tovariša Tita.

SLOVENSKI STROKOVNJAKI V DEŽELAH V RAZVOJU

— Po programu slovenskega zavoda za mednarodno znanstveno, tehnično in kulturnoprosvetno sodelovanje z državami v razvoju bo letos delalo v teh državah 49 slovenskih strokovnjakov za različna gospodarska in druga področja.

Slovenija bo letos organizirala in sprejemala na krajše študijske obiske 30 skupin funkcionarjev in strokovnjakov iz držav v razvoju. Poravnala bo tudi del stroškov za različne seminarje za udeležence iz teh držav, po posebnem dogovoru pa bo dala tudi nekaj denarja za izobraževalni center za ribištvo.

NARODNE VEZENINE

— V knjižnici v Velenju je bila te dni odprta razstava ročnih del na temo Narodne vezenine. Razstavo, na kateri so svoja ročna dela predstavile žene Velenja in okolice, so odprli v počastitev dneva žena. Zanimivo je, da so prikazali tudi vezenine, ki so stare že sto in več let, kljub svoji starosti pa še dobro ohranjene.

RISANI FILM "BOJAN" NA ANGLEŠKI TV

Sicer se ne zgodi velikokrat, da bi kakšno jugoslovansko televizijsko oddajo predvajali na angleški televiziji, toda včasih se! BBC je pričel na svojem prvem programu predvajati risanke, ki so nastale v Sloveniji. In za katere risane filme gre?

"Bojan" je serija risanih filmov, pripoved o medvedku Bojanu. Bojan je majhen in osamljen. Ima le čopič in barve, s katerimi si ureja svoje okolje in svet. Če ga zebe, nariše sonce in če mu je prevroče, skoči v jezero, ki si ga je sam naslikal.

Pri risanki Bojan gre za šest nadaljevanj, ki imajo naslednje naslove: Jabolka, Mavrica, Čebele, Sence, Ribič in Zima. Režiser je Branko Ranitović, kamera je bila v rokah Veka Kokalja, glasbo je napisal Mojmir Sepe, animator pa je Pavao Štalter.

Risanko prikazujejo na BBC v popoldanskem terminu.

OBNOVA ŠTANJELA

Po dolgih letih naj bi končno le stekla obnova kraškega naselja Štanjel. Ta tipična vas že leta in leta propada. Mladi se odseljujejo, zato je v vasi vse manj ljudi. Z načrti, ki so jih pripravili, naj bi se v vas spet vrnilo življenje.

PONOVI VZPON NA HIMALAJO

Ni še dolgo, ko so Jugoslovani osvojili "streho sveta" po zahodni steni, zdaj pa se že pripravljajo, da jo bodo znova naskočili. Jeseni naj bi prišli Jugoslovani že osmič pod Himalajo. Poskusili bodo premagati tri kilometre in pol visoko in kakor zid strmo južno steno četrtega najvišjega himalajskega vrha — 8501 metra visokega Loceja.

Člani osme jugoslovanske himalajske odprave naj bi se, kot je izjavil predsednik komisije Planinske zveze Jugoslavije za propagando in član naše lanske himalajske odprave Rado Kovačević, povzpeli na Himalajo v začetku septembra, potem, ko bo minilo obdobje monsuiov. Vrh Loceja ni še nihče poskusil osvojiti z njegove južne strani, saj je — kot ocenjujejo najbolj znani zahodnoevropski in japonski alpinisti — ta smer veliko težja od zahodnega grebena Mt. Everesta. Vse dosedanje ekspedicije, ki so se povzpele na vrh te gore, so izbrale severno smer, ki je mnogo bolj dostopna.

Osma jugoslovanska himalajska odprava bo verjetno štela največ 12 članov in bo občutno bolj gibljiva od lanske odprave na "streho sveta". Del opreme in hrane je namreč ostal od odprave Everest 79 v vasi Keriče na višini 4800 m. Od tod pa do izhodiščenega taborišča pod južnim pobočjem Loceja je samo dan ali dva hoda.

LIPICA SE PRIPRAVLJA NA 400-LETNICO

Priprave na proslavo ob 400-letnici kobilarne v Lipici, ki se bodo odvijale letos poleti, potekajo po predvidevanjih.

Prireditve ob štiristoletnem delovanju kobilarne bodo potekale v treh sklopih. Od 6. do 13. julija bo z Dunaja, preko Maribora in Ljubljane do Trsta in naprej proti Lipici vozila poštna kočija. Od 25. do 31. avgusta se bodo odvijale osrednje prireditve, med katerimi bo v ospredju mednarodni simpozij o vzreji lipancev. Od 24. do 28. septembra pa bodo organizirali mednarodni turnir v dresuri in preskakovanju ovir.

NA LJUBLJANSKO "OHCET" PRIDE TUDI PAR IZ CLEVELANDA

Lanska prireditve "Ohcet v Ljubljani" je prinesla skoraj 150 tisoč dinarjev dobička. Organizacijski komite te prireditve pri ljubljanski turistični zvezi je ta ostane dohodka namenil za organizacijo letošnje ohceti, ki bo v Ljubljani med 16. in 22. junijem. Za letošnjo ljubljansko ohcet je tudi v tujini že veliko zanimanje, saj ponujajo svoje poročne pare razen tistih, ki so sodelovali že lani, še iz Clevelanda, Grčije, Danske.

Ljudje, ki nimajo časa, si vedno najdejo čas.

Človek brez srca postaja plastično bistvo sveta.

KAR PO DOMAČE...

Pisati o Titu ni enostavno. Lahko bi segla po številnih knjigah o Titu in več ali manj s svojimi besedami "prepisala", kar pišejo o Titu ljudje s svetovno znanimi imeni, kar ni in ne bo moja navada.

Ko so se tisoči Slovenec zgrnili maja meseca leta 1945. na Kongresnem trgu pred ljubljansko univerzo, kamor je v tistih burnih dneh po vojni prišel Tito, da pozdravi izmučeno slovesko ljudstvo po izvanredno težko pridobljeni svobodi, sem v grobni tišini, po sproščenemu vzdiklanju iz tisočerihih grl v pozdrav svojemu vojskovodji, skušala prisluhniti njegovi besedi, ki je odmevala z balkona ljubljanske univerze.

Toda nisem ga videla niti slišala. Poslavljal sem se v srcu z domovino, ki jo še danes ljubim kot sem jo ljubila vedno. Zgnusila se mi je Evropa zaradi vojnih grozot, posebno naša bratska vojna mi je ležala na srcu kot svinec. Premagala me je vojna, premagali so me neki osebni dogodki povezani z vojno in odšla sem v tujino.

Čim pa sem stopila na tuja tla, se mi je srce obrnilo nazaj v domači raj... Živela sem le še za most prijateljstva z domovino v trdni veri, da se bo ta moja želja uresničila. In da se mi je ta želja izpolnila, da v tej veri nikdar nisem omagala, se moram zahvaliti politiki Tita, njegovemu geniju, kateremu se danes klanjam. Že od 1941. leta stoji za krmilom Jugoslavije.

TITO-SVOBODEN DUH VIZIONARJA

Vsa leta na tujih tleh sem zasledovala svetovni tisk o Jugoslaviji, in ko je med emigrante začel prihajati tudi domači tisk iz domovine, sem začela tehtati vsako besedo. Laž in resnico.

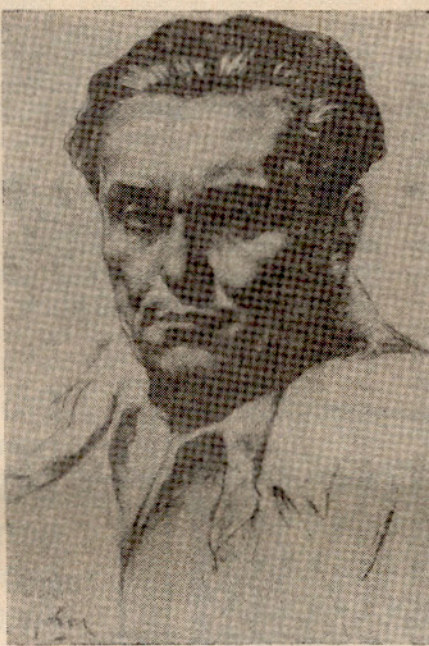
Ne padam na kolena pred človeškimi ustvaritvami. Vse to je samo prah. Edino kar je neprecenljive vrednosti, je svoboda duha, ki dela za dobrobit človeške družbe.

Iz zagonetne osebnosti za imenom Tito, sem si po dolгих letih preiščevanja in tehtanja njegovih del za Jugoslavijo in za njene narode, za njen mednarodni ugled, za samoupravljanje in enakovrednost njenih narodov, in za mir na svetu, prišla do zaključka, da se geniji kakor je Titov rode morda le enkrat v vsakem stoletju. Njegov edinstveni genij bo v zgodovini Jugoslavije ostal zapisan na najvišjemu mestu morda za vse čase. Zaselčil je sodobne velikane na pozornici svetovne politike.

Da bi navaden zemljan zmogel razumeti človeka kakor je Tito, mora z duhom zakriliti iznad zemlje, da bi videl bodočnost sveta, v njej spoznal namene takega človeka in istočasno prišel do pravične sodbe. Lahko je ocenjevati človeka po njegovih delih in

ga po teh tudi obsojati. Treba ga je, predvsem spoznati v njegovih namelih.

Pisati o človeku, ki za časa svojega življenja vidi daleč naprej od življenja v njegovi dobi, a je v svojem delu kot tak eden z ljudstvom a vendarle odmaknjen s pogledom duha od najbližje bodočnosti človeštva v daljino, ni lahko, saj ga je treba naprej razumeti. Množice takega človeka, katerega dejanja, vplivajo pozitivno na njihovo življenje, hitro vzljubijo. Tak človek je Tito. Ljubijo ga množice, katerim je ustvaril pogoje za boljše življenje, a ne žele si ga drobne begunske skupine, ker v njihovi, ozki, sebični, zastareli ideologiji, ki veruje v vstajenje zgodovinskih okostnjakov, ni prostora za njegovo dalekovidnost in svetovno razgledanost. Tito je v svoji svobodi tovariš človeštva.

TITOVA VERA V BOLJŠI SVET

Že kot otrok revne kmečke družine je na sebi spoznal bolečine delavskega razreda in trpljenje zapostavljenih narodov. V prvi svetovni vojni je okusil grozote, ki jih trpi nedolžno človeštvo.

Odrasel je v nepokolebljivega borca za človeške pravice, enakopravnost narodov in za svobodno Jugoslavijo. Ustvaril si je vizijo o boljšem svetu, v kateremu naj bi vsak narod bil gospodar na svoji zemlji. Postal je simbol Jugoslavije, njene civilizacije in njene edinstvene, višje socialistične ureditve.

Kot vizionar nepokolebljivega duha in jeklene volje in človek, ki ni pokleknil pred Stalinom, kot vojskovoda, ki je bil največji trn v peti Hitlerju, kot neutrudlivi poslanec miru za kar mu je dal osebno priznanje tudi papež Pavel VI, in kot ljubitelj človeštva stoji danes na čelu neuvrščenih narodov, ki v njemu vidijo poslance enakopravnosti. Kot velik vojskovodja, neustrašeni revolucionar, prvi državljani Jugoslavije, genialni politik in preobrazovalec sveta, Tito danes uživa svetovni ugled enkratnega človeka.

MARŠALU TITU

ZA

ROJSTNI DAN

Vojsko je ustvaril iz nič, prešnil jo z duhom je novim, da bila mu je v roki blisk, ki sine, udari, izgine, povsod pričujoča ko zrak in vedno nevidna kot veter.

In ljudem se je v sanjah prikazoval jahač na belem konju, ki pred njim se nadaleč razmikajo vrste sovražne.

Zdaj v miru se kaže njegov nam junaški lik.

Neprenehoma snuje, in kadar s preprosto besedo osvetli položaj, sedanost prelije v bodočnost;

in kot na ukaz prostovoljno krog njega se zgrinja delovno ljudstvo se zgrinja strumne brigade kipeča mladina.

"Govori, in kladivo naše povzelo bo tvojo besedo, po zemlji naši jo pelo, jo neslo na vzhod in zahod in vero budilo v vse lepšo podobo sveta."

O ČKA TITO

O njegovi veličini govore njegova dela, svetovni tisk in spoštovanje ki mu ga izkazujejo vsi državniki. Navzlic svobodi, ki si jo je vzel že v mladostnih letih, je na sebe sprejel titanski jarem saj je kakor človek, poln slabosti, ki jih je moral krotiti z disciplino, ki mu je velevala, da mora biti trd tudi s samim seboj. Vera v njegovo vizijo mu je dala tudi vero v ljudstvo Jugoslavije, ki ga je povedel po strašanskem trpljenju do zmage. Moral je biti racionalen človek. Kakor pravičen oče je moral tudi kaznovati.

Da je v njegovem srcu tudi morje ljubezni in da vzbuja ljubezen svojega ljudstva, mi priča pismo, ki sem ga pred kratkim prejela. V njemu mi piše moj čil, zdrav, bister in mladosten osemdesetletni oče, sledeče:

"Te dni naš dobri očka Tito leži v ljubljanski kliniki. Odrezali so mu nogo in vsi molimo, da bi operacijo srečno prestal".

Žig na to spontano izjavo mo-

jega očuha in na moj pogled v Titovo notranjost, katera ni z lahkoto trpela prelivanja krvi, pa je postavil Božidar Jakac, slovenski partizan in veliki slikar umetnik s Titovim portretom iz leta 1943, ki sem ga slučajno ugledala v družinski reviji "Nada".

Ta pretresljiv Titov portret, ki ga je slikar Jakac nosil pri sebi vse do konca vojne, je meni kakor tudi njemu kot sam izjavljala, najdragocenejši portret. Ta izredno zgovoren portret prikazuje Titovo notranjost človeka, ki je prevelik, da bi ga mogli vsi razumeti. Lahko je razumeti malega človeka. Tito, legendarni človek za časa svojega življenja, ostaja mnogim zagonetka.

Veličina njegove osebnosti, ki jo je tako pretresljivo naslikal Božidar Jakac mi govori da "Tito živi za kar bi hotel živeti do konca vseh dni".

Ni lahko biti človek visokega duha.

Pavla Gruden

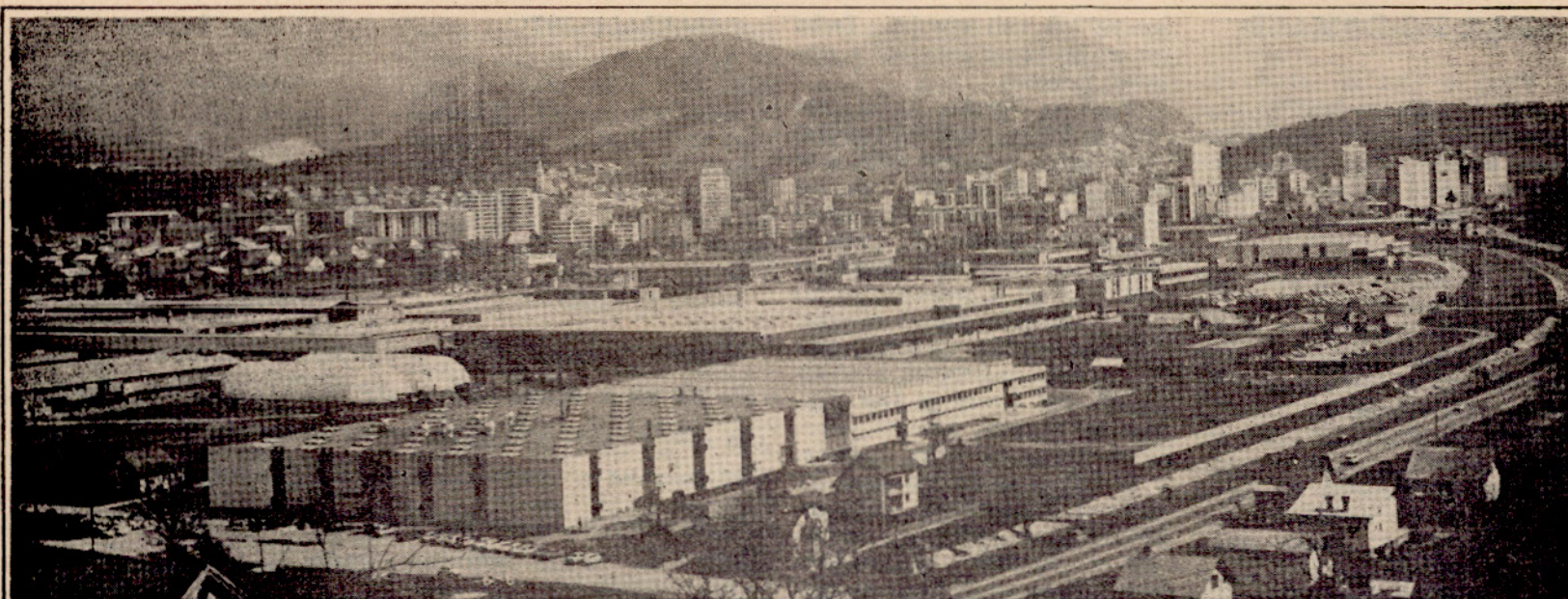
IZSELJENEC — TITOV SOBOREC

Avstralski dnevnik "Age", ki izhaja v Melbourneu, je pred nedavnim objavil razgovor z jugoslovanskim priseljencem Arthurjem Hribarjem, ki živi v Melbourneu kot upokojeni trgovec. V minulih letih je bil Artur Hribar članjem tudi v nekatera jugoslovanska izseljenska društva, nekaj časa pa je bil tudi v upravi jugoslovanskega nogometnega kluba JUST.

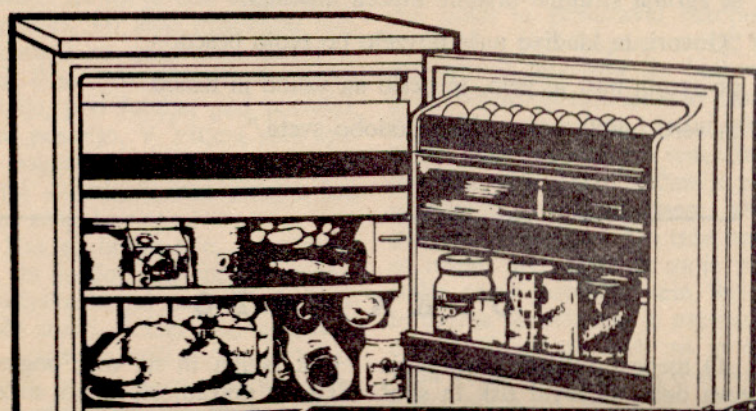
Artur Hribar je začel svoje vojaško življenje še v vojski stare Jugoslavije, po njenem razpadu pa se je pridružil enotam narodnoosvobodilne vojske. Postal je

tudi major prve tankovske partizanske enote.

Po končani vojni se je leta 1949 odločil za izselitev iz Jugoslavije in se naselil v Avstraliji. Danes je Artur Hribar najbolj ponosen na fotografijo, ki mu jo je s posvetilom izročil sam vrhovni komandant Josip Broz Tito. Fotografija ima datum 12.-7.1943. O svojem nekdanjem poveljniku govori z občudovanjem in spoštovanjem. "Ustvaril je partizansko strategijo, povezano z odlično taktiko boja za obstanek," pripoveduje Artur Hribar, za tem pa še poudarja: "Tito spada med največje ljudi našega stoletja. Nihče se ni upal upreti Stalinu tako, kot se mu je on."

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

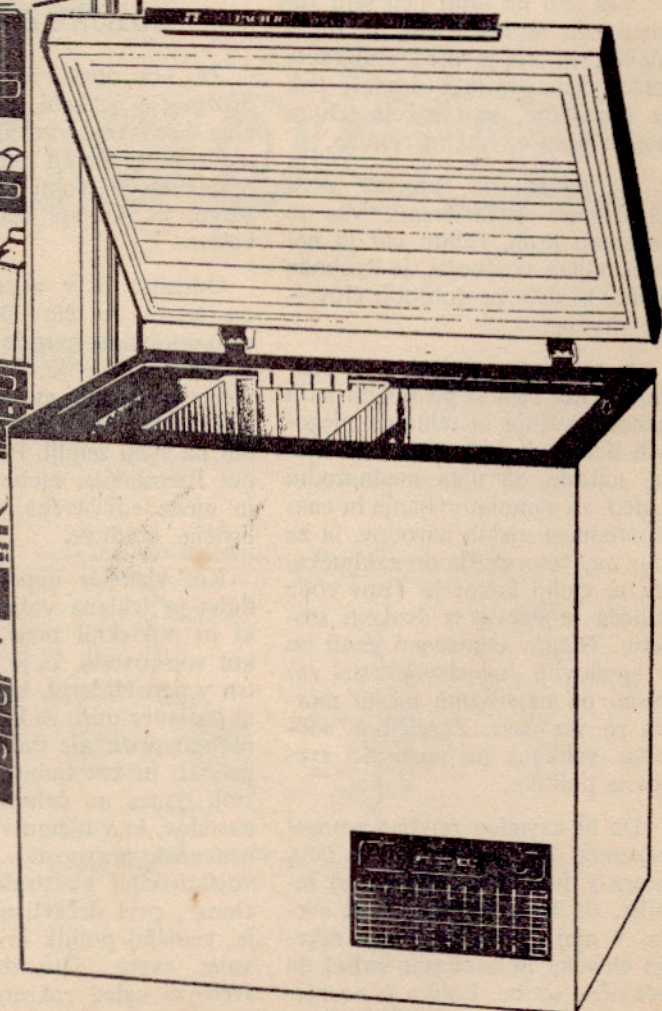

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje
A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

ENGLISH SECTION

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

Can we better ourselves? That was the question we have put before us last month.

Of course we can, provided that we know the difference between the good and the bad. The idea that only the Christians are good is wrong. There are good and bad people in all religions, there are good and bad people amongst agnostics, and there is good and bad in the atheists.

For those of you, who don't know what the word agnostic means, may I tell you that agnostic is the person who holds that nothing is, or is likely, to be known of God or of anything but material phenomena.

(If you look in the dictionary, you shall find the meaning of the word phenomena.)

Atheist is a person that does not believe in existence of God.

Religion is something not to be grasped only by emotion but also by intellect. My belief is that religion is, like the intellect, a matter of evolution. So is the Church.

I find it necessary to emphasize that no religion, or educational system, has the monopoly on love. As I said once before, love is in the heart of every human being. All it needs is to be discovered and wisely applied to our life.

Love is life, for love is against destruction.

OURS IS THE ERA OF WAR

We all know that Christ was the bearer of enlightenment that can not be realized as long as we are not capable of living in peace, love and brotherhood.

The idea that man is bad by nature is wrong. Man is bad and good by nature. But because the evolution of intellect is proceeding at such a slow pace, the evil forces in the heart of man are still stronger than love.

The greatest hindrance in the way of love is selfishness.

Since love is not for itself but for the good of others, therefore

for the good of us all, we have a long, long way in front of us in order to acquire the capability of applying it to our daily life.

The human society as we know it is a contrivance mainly designed by people who lust for power. There are discords, turmoil, and the eruptions of violence everywhere.

Nowadays, it is not easy to be young. The human race is rebelling against itself. Up to now in the history of man there is but constant war. Now matter how far back we look, the world as a whole has never had a period of total peace. Always somewhere there is war.

There is cat-and-mouse play in the family, in friendship, and in the international relations.

We are caught in the selfmade vicious circle, be it personal or global, that is nearly destroying our vision of a better world.

The truth is that the human race is struggling for survival since the time Cain has killed his brother Abel.

THE STAGE OF MENTICIDE

Our spiritual progress is so slow that we are still not capable to stop, and look at the history of human race that is filled with wisdom born in the experience of our predecessors.

The oppression in today's world brings hatred, revenge, isolation and extreme selfishness.

Our minds are being softened and manipulated by continuous changes in the systems of values. We are being conformed into beliefs and attitudes no different from what they were 2000 years ago.

The ways of persuasion, at this point of (including the Christians) civilization, to embrace the wrong values are faster and stronger than ever before.

Millions of people are pushed into accepting the principles which they would not be willing to accept if they really knew what they are doing. People doing their worst are hoping for the best.

What kind of future does the world have, if the misguided are to inherit the world as it is? I wish I had no need to use these seemingly harsh words but, to be kind one has to be occasionally hard. The hard truth is that the youth is under the principal influence of the people who are behind the steering wheels of our civilization.

The final test for our will to lead a better life is the matter of

courage — in other words the matter of heart.

The liberator of Holland, William the Silent, (1533-1584), the prince of Orange, who led the insurrection of the Netherlands against Spain, and became the first governor of the United provinces of the Netherlands, had this to say: "We do not need hope in order to persevere, no success in order to continue; faith is enough."

What better faith is there, especially for the youth that seems to have reached the stage of menticide, but the faith in love that is the only way of bringing about the brotherhood of man, and peace of mind.

Love is there in all of us. All we have to do is to free it from our selfimportance.

For the beginning let us give some consideration for the wishes of others, and let us see the difference between the good and the bad within our inner universe. The road between these two sides of us is what we call the enlightenment of man. Try to put on that light, and you shall know yourself better.

YOUTH SECTION

HOW TO READ YOUR HEALTH IN YOUR PULSE

(Continued)

How to take your pulse

Your pulse beats can be felt quite easily at points where arteries come near the surface of the body. You can find a pulse beat just below your inside anklebone, on either side of your Adam's apple, and at several other spots. But the most popular place to take your pulse is on the wrist just below the base of the thumb.

1. Turn one hand palm up. Wrap the fingers of your other hand around the wrist from the back, so that the tips of the back of your fingers touch the wrist just below the base of the thumb. Grasp firmly, but without squeezing the wrist.

2. Have a watch or clock handy that has an easy-to-see sweep second hand. Begin to count pulse beats as the second hand crosses a well-defined spot on the dial (usually 12, 3, 6 or 9).

3. You do not have to count for a whole minute. If the pulse feels steady, count for ten seconds and multiply by six, or

count 30 seconds and then multiply by two.

How to track your fitness level

When you undertake a regular exercise programme to improve the tone and fitness of your cardiovascular and pulmonary systems, you will find that your resting pulse rate gradually becomes lower and lower and levels off as you approach peak fitness for you. It is not unusual, for instance, for a person to start with a pulse of 80 beats per minute and gradually drop to 50 or 60 per minute.

If you are in a programme of regular exercise, you can track the improvement in your pulse rate by using the step test.

The step test is equivalent to climbing six or seven flights of stairs at a fast pace. If you have been sedentary and are just beginning to exercise, if you have a heart problem, if you are recovering from an illness, or if you are over 35 and have not been exercising regularly, do not try this test without checking with a doctor. If during the test you feel chest pain, dizziness or uncomfortable fatigue, stop at once and consult a physician.

1. Using a sturdy, stable bench or stool about 37 centimetres high, step up on to it with one foot, then the other. Step down with foot and then with the other foot.

2. Repeat stepping on and off the stool this way for two minutes at the rate of 30 round trips a minute. You may need a partner to time your movements; you probably will have to practice a bit to establish a smooth rhythm.

3. At the end of two minutes of exercise, sit down and rest for two minutes.

4. After the rest, take your pulse and record it. (a tip in pulse counting that, in a recent test, 25 percent of doctors weren't aware of; Make your first count zero as the second hand crosses the mark you have set. NB: Except for stress test and measures of physical condition during exercise, the pulse should be measured at rest).

Test yourself again at about two-week intervals. If you exercise regularly in the meantime, you should find that your pulse is gradually slowing down, and this of course is sign that you are more fit and healthy.

NO ESCAPE

*You can't escape from Monday
No matter what you do
It seems to be the one day
Always chasing after you
You think you're safe on*

*Tuesday
But in six days's time you'll find
There comes the weekly blues
day
Monday's always on your mind.*

ENGLISH SECTION — continuation

SARAJEVO HOST TO
WINTER GAMES 1984

Sarajevo the capital of the Socialist Republic Bosnia-Herzegovina, will play host to skiers from all over the world for the Winter Games 1984. The decision of the International Olympic Committee to entrust the organization of the White Olympiad to the people of Sarajevo is due primarily to the almost world unique natural conditions for holding this biggest winter sports event, and also to the significant recognition to all Yugoslavia, its non-aligned peaceable policy, which is sure guarantee that the Olympic Games will be held in the Olympic spirit.

Sarajevo, for centuries the dividing line between Orient and Occident, a city which by its beauty and strategic position has always attracted the conqueror, is an architectural museum of harmoniously composed buildings of antique-Mediterranean, Central-European and Byzantine cultures. The new, modern Sarajevo with its magnificent buildings does not violate the beauty of the past, but adds the outlines of the new times and condenses the history of these environments into an ideal harmony of forms.

The city lies at an altitude of about 600 metres above sealevel, in the geographical centre of Yugoslavia, in a valley edged by a range of mountain massifs whose slopes descend to the very heart of the city. Trebević, Igman, Jahorina, already remembered in the world for international ski competitions, and Bjelašnica.

In organizational affairs Sarajevo already has rich experience, for which it has already won much praise at home and abroad. The peerless organization of the World Basketball Championship in 1970, the World Table Tennis Championship in 1973, a series of international industrial fairs and other events promise that the construction of the terrains for ice hockey, speed skating, ski-hills, the Olympic Village with two thousand beds, hotel and other buildings will be well done and in time. Especially impressive are the projects for the construction of the complex of sports grounds with a stadium for 100,000 spectators, at which the formal inauguration of the Fourteenth Winter Olympic Games will take place.

x x x

Yugoslavia exchanges one fourth of its total production with the world. The Yugoslav products are known in over 130 countries of the world. In developing countries the Yugoslav enterprises have designed, constructed and equipped numerous factories, plants, etc. Industrial production, the basis of foreign trade exchange, increased by 21 times in comparison with 1946.

THE LIFE AND WORKS OF
LOUIS ADAMIĆ ARE TO BE
SPECIALLY
COMMEMORATED IN 1981

At the latest meeting of its Executive Council, Slovenska izseljenska matica gave the initiative for the organizing of several events of commemoration and scientific meetings in 1981 on the occasion of the 30th anniversary of the death of Louis Adamić, the American writer of Slovene descent. These events are to throw more light on his life and works, and, in particular, on his political activity and relation to the National Liberation War of the Yugoslav nations. They are to be all-Yugoslav in character, just as Louis Adamić strove for the benefit of the whole of Yugoslavia. The associations of Yugoslav emigrants and scientific institutions in the United States are to be invited to take part in the organization of the events and meetings.

MESOPOTAMIAN ART

Rarely has an exhibit been welcomed in Belgrade with such wide interest as the great cultural event, "Mesopotamia — Seven Thousand Years of Culture and Art along the Euphrates and Tigris", which was on show in the National Museum in Belgrade up to the middle of March, and then moved to Ljubljana. The display contained over two hundred artifacts from the rich treasury of Iraqi museums, which were viewed with profound esteem and admiration by hundreds of thousands of people. The exhibit has been arranged in accordance with a programme of cultural cooperation between Iraq and Yugoslavia.

"ELECTRA" WITH
YUGOSLAV OPERA
SINGERS

The famous opera "Electra" by Richard Strauss, successfully performed in San Francisco (U.S.A.) last year, was conducted by Yugoslav Berislav Klubučar and the leading role was sung by eminent Yugoslav opera singer Danica Mastilović. At the occasion the American press wrote: "This was one of the unforgettable brilliant performances of the opera scenes. The Yugoslav Berislav Klubučar conducted like Fritz Reine and the impressive singing of Yugoslav soprano Danica Mastilović, as Electra, aroused many applauds."

YUGOSLAV EXPOSITION
IN LONDON

At the beginning of this year, a large exhibit called "Modern Yugoslav Art" was opened in London. More than a hundred paintings, prints, sculptures and tapestries by twenty-six artists were on show.

WEEK OF SLOVENE DRAMA
AT KRANJ

The annual, tenth in order, Week of Slovene Drama, was held early in February at Kranj, Slovenia. This review of Slovene drama, represented by companies from all over Slovenia, comprised members of the Slovene minority in Italy. The festival does not differentiate between professional theatres, free theatrical grounds and amateur groups. A concurrent event at this year's Week of Slovene Drama was a round table conference regarding problems of contemporary Slovene drama texts. During the ten years of the Week of Slovene Drama, ninety-six performances of various Slovene plays have been held at Kranj, seen by over 33,000 spectators.

OUR HERITAGE BELONGS
TO ALL THE WORLD

A recent news item is of exceptional importance for our cultural and natural heritage. Six Yugoslav natural or man-made monuments have been entered in the official list of the world's natural and cultural heritage, which contains a total of 53 such monuments. This decision was made by the International Committee for the World's Cultural and Natural Heritage.

The following Yugoslav monuments have been included on the list: the old city of Dubrovnik, the historical centre of Split with Diocletian's palace, the old town of Ras with the Sopoćani monastery, Ohrid, the Plitvičko Lakes National Park and the town of Kotor as a natural and manmade monument at the same time.

If it is borne in mind that Egypt occupies first place according to the number of monuments it contains — there are six of them: Cairo, Abu Simbel, Mena, Menfis, Karnak near Luxor and Assuan — then it is clear that Yugoslavia with its cultural monuments, which UNESCO, too, will be taking care of in the future, has found itself at the top of the list.

LISTEN, GRANDPA

*You're old and grey, and long in the tooth,
Yet you sit and rant about modern youth.
You snort with disgust at our skin-tight pants,
Despair of our slang and our crazy dance,
And I won't repeat the word that you said
When I asked what you thought of my Afro head.
But what of those blades of an earlier date
With their patches, perukes, and mincing gait?
Their long silken hose and their fichus of lace,
Their powder, their wigs and...their foppish grace?
So listen Grandpa —
The world goes round in the same old way
And fashions may alter from day to day
But you'll find in essentials I'm really not bad,
No better, no worse, than you as a lad.
Be patient, Grandpa —
For youth is fleeting and youth is sweet,
Tomorrow she'll leave me on flying feet.
And all too soon my race will be run;
I'll be sitting right there,
In your chair, in the sun.*

WORKERS' TOURISM
IN SLOVENIA

Over 200,000 workers or members of their families in the Socialist Republic of Slovenia spend their summer vacation at workers' rest centres. In their centres located largely along the coast, the work organizations in Slovenia have 25,000 beds, which equals quarter the total capacity of centres for rest and recreation of workers in Yugoslavia. The Slovenian Trade Unions, the main protagonist of the development of workers' tourism, still hold that the construction, adaptation and modernization of centres must continue until all the possibilities are used up.

Prices for the full room and board at workers' centres during the high season are half (or still less) the comparable prices at hotels. And, it must be noted, that all conveniences are provided at such low prices, while every year workers at their centres enjoy improved quality of services.

Different centres organize the vacations differently, but what they do have in common is the absence of paid technical personnel, because all work is performed by workers from factories, notably cooks from factory restaurants and skilled maintenance teams, etc. They, of course, spend their vacation at some other time during the year.

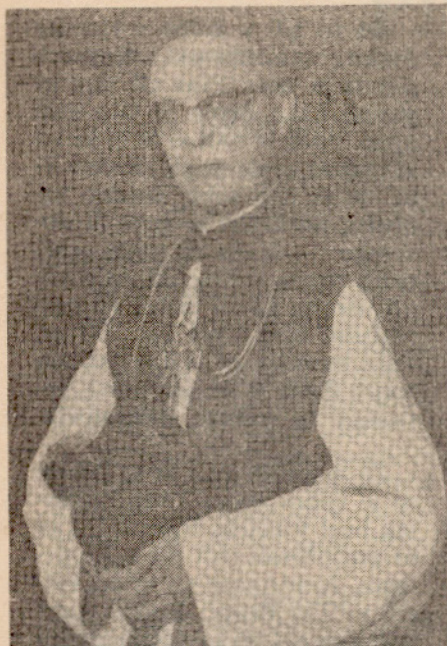
YUGOSLAV FILM WEEK IN
PORTUGAL

Early in February, as a feature of cultural cooperation between Yugoslavia and Portugal, a Yugoslav Film Week was held in Portugal. The programme of this successful cultural event in Lisbon, sponsored by the Portuguese Film Institute, included Dušan Vukotić's "Operation Stadium", Matjaž Klopčič's "The Widowhood of Karolina Žasler", Bogdan Žižić's "Do not Lean Outwards", Lordan Zafranović's "The Passion According to Matthew" and Goran Paskaljević's "Beach Keeper in Winter Time".

NEW MEMBERS

WELCOME

UMRL JE NADŠKOF DR. JOŽE POGAČNIK

venske poezije "Živi Orfej", s pesmijo Mrzel maj. Tudi slovenski umetnik Božidar Jakac ga je portretiral, kot slovenskega sodobnika.

Verjetno je njegova največja zasluga to, da je doprinesel svoj delež k odnosom med cerkvijo in novo ljudsko oblastjo. Bil je velik realist in kot tak je kot nadškof pristopal k odnosom z razumom in z realnostjo. Sam je ob priliki dejal: "Prizadevamo se za aktivno sožitje med oblastjo in cerkvijo in uspešno uporabljamo metodo medsebojnega dialoga". V tej smeri je pomembno in pozitivno vplival na cerkev v slovenskem prostoru, na duhovščino med slovenskimi izseljenci in zdomci, pa tudi na dogajanja na dobre odnose med Jugoslavijo in Vatikanom.

Komaj je stopil v zaslužen pokoj, je nenadoma zadet od kapi 25. marca umrl do nedavni ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Jožef Pogačnik.

Rodil se je 28. septembra 1902 leta v Kovorju pri Trzicu na Gorenjskem. Maturo je opravil na klasični gimnaziji v Ljubljani a študije teologije je končal v Innsbrucku, kjer je tudi doktoriral in 1927 leta bil posvečen v duhovnika. Kaplanoval je po raznih župnijah tudi pri pisatelju Finžgarju, župniku v Trnovem. Ta mu je dal tudi uredništvo knjig Mohorjeve družbe in revije Mladika. Bil je pred vojno tudi ravnatelj Marjanišča, dijaškega zavoda v Ljubljani. Proti koncu vojne je postal stolni kanonik in od takrat naprej opravljal višje službe v škofiji. Bil je tudi predavatelj cerkvenega prava na teološki fakulteti, škofov delegat in generalni vikar. Leta 1963, ga je papež Janez XXIII. imenoval za pomožnega škofa in po smrti nadškofa Vovka je bil 1964 leta imenovan za ljubljanskega nadškofa.

V svoji mladosti se je bavil tudi s pesništvom in tako je zaslovljen tudi v veliki antologiji slo-

Ko je šlo za priznanje novih meja med Jugoslavijo in Italijo, se je pridružil akciji primorskih rodoljubnih duhovnikov za ureditev cerkvene meje med državama. Ko je tako nastala nova škofija v Kopru, je dr. Pogačnik postal prvi slovenski metropolit združenega narodnega ozemlja.

Njegov naslednik nadškof dr. Alojz Suštar je ob smrti dr. Pogačnika prejel dolgo vrsto sožalnih brzojavk. Med njimi tudi s strani oblasti, tako raznih političnih forumov, med njimi od Mitje Ribičiča v kateri je med drugim dejal sledeče: "Posebej nam bo ostal v spominu kot plemenit človek, vedno pripravljen mirno, kulturno in strpno graditi mostove sožitja. Tako njegovo dosledno nastopanje je bilo koristno za cerkev samo. In tako so bila razrešena mnoga pomembna odprta vprašanja v odnosih med cerkvijo in družbo."

Ko je stopil v pokoj, ga je predsednik republike odlikoval z visokim odlikovanjem — Red republike z zlatim vencem, vendar odlikovanja ni prejel, prehitela ga je smrt. To odlikovanje simbolično potrjuje pomen njegovega življenja in dela.

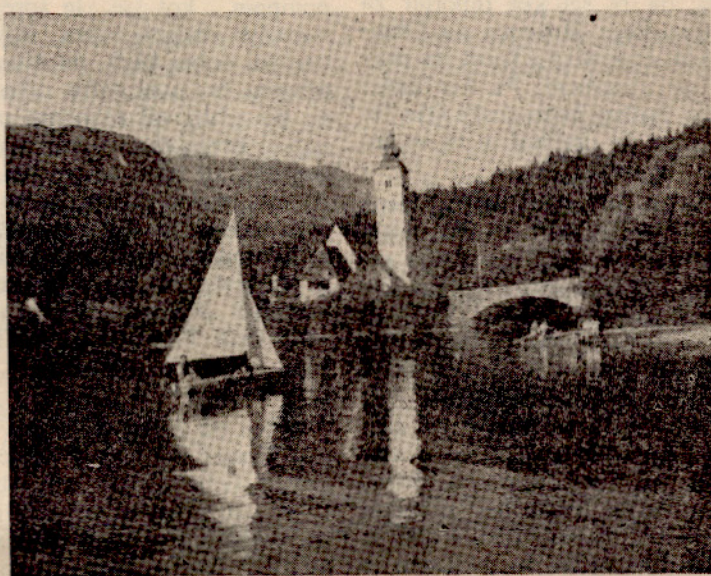
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
 NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
 MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in
- registrirano agencijo

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
 TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
 347 KING ST.

Tel. 516 1558 po urah 32 4806

NAŠ MAESTRO MEDVEN

(nadaljevanje)

Pavla Gruden

Jože Bojan Medven je, kot so včasih rekli, prišel na svet 19. februarja v dobi, ko se je pripovedovalo, da je cesar Franc Jožef, kadar je utegnil ali pa mu nič drugega ni preostalo, odhajal k svoji ženi Elizabeti na uradno izpolnjevanje zakonske dolžnosti v dolgi nočni srajci, v beli čepici, v copatah in v belih rokavicah.

To cesarsko početje se pač ni smelo vršiti kar po domače, saj so bili v vprašanju cesarski zakonski otroci. Brez ceremoniala to ni šlo. Šlo se je namreč za ugled cesarstva, ki je gledalo skozi prste na cesarske skoke iz ojnec, in na podoknice, katere so cesarja stale marsikatero "skočnino", ki se je takrat kakor danes plačevala v obliki posestev, zlatnine in diamantov, in celo s podebitvijo visoko zvanečih naslovov zabitim soprogom abicioznih dunajskih lepotic, in podjetnim kokotam.

Jarem v katerega sta cesar in njegova Elsi bila vprežena za voljo cesarstva je zahteval, da so njuno zakonsko "kljunčkanje" vsakikrat obesili na veliki zvon. Hočeš — nočeš — moraš ga je

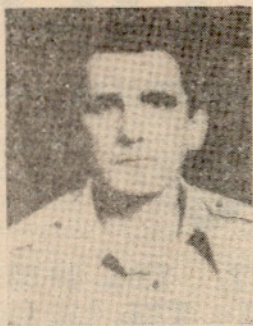
na poti v zakonsko posteljo spremljalo zvončkljanje, ki je oznanjalo dvornikom, da gre Franc Jožef k cesarici v vas.

Ne bilo bi zameriti če bi kdo trdil, da se je Medvenov Bojan rodil z zlato žlico. Vse na njemu je tip-top. Tip-top je njegovo obnašanje, in njegovo zdravje. Pa ne, da ga hvalim. Je pač tak kot je. Prav gotovo pa je, da se uglajenosti ni navzel v "Zlati jami", niti ne med račkami v Krki ob Kostanjevici, kamor se je Medvenova družina preselila po izkušnjah z očetovo radodarnostjo v "zlati jami".

Spomin na ta čas njegovega življenja je tako svež in tako poln ljubezni, da ga ni moč pričarati na papir. Ljubil je naravo kakor svojega bližnjega — kakor samega sebe. Na vprašanje mi pove, da staršem ni delal preglavic. Šel pa je s svojimi gostimi tician kodri na živce purmanom, ki so ga pojali okrog hiše, da je bežal kar se da, saj so ga preganjale tudi goske, ker so imele na piki njegov "repček". Otroci so namreč v tisti dobi nosili spodnje hlače, ki so imele dolg prerez na ritki. Bojan je imel navado, da se je že zgodaj zjutraj v samih spodnjicah, iz katerih mu je kakor majhen rep štrlela srajčka, podil okrog hiše ali pa jo je mahnil k račkam, med katerimi je bil varen pred purmani in goskami.

Južinc, tako so ga klicali, se je tako zrastel z račkami in one z njim, da je z njimi plaval in brodil po Krki okrog Kostanjevice, kakor da ga je res prinetsla štorklja. Celotno divje račke so se tako navadile nanj, da se jim sploh ni zdelo zamalo plavati za njim v družbi navadnih račk. Tu se je naučil ljubezni do živalic in spoštovanja do njihovega življenja, česar se nikdar ni odvadil. Bogne-daj, če bi kdo pohodil ozeblo čebelico. Ozmerjal bi takega suroveža, čebelico pa bi nežno pobral, jo ogrel v dlaneh in odnesel ne prvo sončnato vejo.

"MESEČNI PABERKI"

Lojze Košorok

Zadnjič sem vam vsem, ki greste na Olimpijado, rekel: "na svidenje v Moskvi!" Nič ne bo, sem se krepko premislil, kar sami pojdit! Stvar je taka; mislil sem tudi, da bi šel kot reporter za Avstralskega Slovence na Olimpijado, čeprav se v šport res prav nič ne razumem. Pa ker znam nekaj malega čitati ruske črke, bi rezultate že prepisal in bi se nekako izmazal.

Pa še to, zadnjič mi je žena dala nek članek iz avstralskih časopisov in rekla, da je tam nevarno, da bo njihova (ruska) špijonaža krepko na delu. V hotelske sobe napeljuje prisluškovalne aparate, kamere in češ da bo v vsaki sobi nastavljenih šest bomb. Čitam in čitam, pa sem videl in piše, da se bodo posluževali tudi s e x b o m b. Menda ni videla dobro in je prebrala mesto sex — six. Tudi s tem se je nevarno igrati. In tako sem se odločil, da prav zares ne grem.

Zato se pa tudi naš ministrski predsednik upravičeno boji za svoje najboljše športše. Vrhunskim športšem pošilja telegrame in celo je bilo nekaj slišati, da jih podkupa z denarjem. Človek res ne ve kaj je politika in

kaj je previdnost.

Queenslandski premier JOH je zopet drugega mnenja in pravi da je šport — šport in ne politika in pravi da športniki naj le gredo v Moskvo. On je star maček v politiki in dobro ve, da je politika res eno sračkanje.

Sedaj mi je jasno zakaj je bilo v preteklih mesecih toliko štrajkov. Pretekli mesec pa smo zabeležili dve mali, komaj omembe vredni stavki. Ja, vroče je bilo, tako na prekleto pasje vroče, pa je bolj prijetno sedeti v pabu in se nacejati s pivom, kot pa se cvreti na vročini. Vidite to je pa politika povprečnega Avstralca.

Naš premier iz N.S. Walesa ga pa tudi pihne in ni kar tako. Ko je bil v Kitajski, ga je sam vrhovni šef države sprejel z vsem pompom, kot se le sprejema največje vladarje sveta. Baje so naredili dober kšeft, mi njim črn premog, oni nam nafto, tako njih ne bo zeblo, mi se bomo pa še naprej brezskrbno vozili v avtomobilih. In tako naj se gre tisti Ajatola malo solit. Zato pa hočejo našega premiera obesiti na avtomobilске tablice. Veste kmalu bo visela na vsakem avtomobilu v N.S. Walesu tablica z napisom: THE PREMIER STATE... Mož je zaslužil da bo visel, vsa čast!

Zelen od zavisti jo je naš gospod Frazer pobrisal v zamorsko deželo, črno Afriko, v Salisbury, da se tam pokloni novoizvoljenemu črnemu poglavarju, danes neodvisne—bivše Rodezije, po novem Zimbabwe. Nemara bo videl in preštudiral, kako se sedaj črnici sami komandirajo, kajti nekega dne se zna zgoditi, da bi tudi nam v Avstraliji zavlada naša črna domorodci — aborigeni. No za vsak slučaj. Previdnost je tudi dobra politika.

Dobra politika je tudi to, da bodo v kratkem povišali brezposelno podporo in seve tudi penzije. Že diši po volilnem golažu!

Zapapriciran golaž so si skuhal tudi policaji, vse jim gre nekam narobe, kar masovno zbojujejo, kar po tri tisoč na enkrat. Tudi oni zahtevajo neke nove zakone in več beneficij. Tudi njih bi moral nekdo čuvati. Še bolj kot žandarji so v godlji zaporniški pazniki. Njim kaznjenci bežijo iz kaznilnic, kot krave s paše. Kar 88 pobeglih zapornikov se svobodno sprehaja, na mesto, da bi sedel za rešetkami. Seve ni to nobenemu v čast, ne vladi, niti žandarjem še manj ječarjem. Zato se je vlada odločila, da bo zgradila nov supermoderen pržon (zapor) kjer bodo pazniki bolj brez skrbi spali na straži.

Veste kaj se mi je zadnjič zgodilo, menda je bilo 10. aprila, nekdo me v uradu pokliče po telefonu in v polomljeni angleščini -tuc-muc- vpraša če govorim srbsko. Vljudno mu v srbsčini odgovorim, da ga bom poskušal razumeti in naj mi pove kaj hoče. No pa mi je res takoj povedal svoje in to krepko, preklel mi je srbsko majko, seveda sem se mu v slušalko smejal. Nisem mu povedal, da moja majka ni srbska, pa je bil tako razburjen in mi rekel, da mi bo že poslal bombo in vrgel slušalko na vilice. Tako je zaropotalo na drugem koncu žice, da sem za hip pomislil, da mi jo je poslal kar preko žice. Recite če ni to tudi politika!

x x x

Da so bili v klubu v Horsley Parku ameriški Slovenci, menda ja veste. Prav nič vam ne povem kako fletno je bilo med njimi, prišli bi tudi vi in bi se vsi skupaj še lepše imeli. Rečem le to, da je bilo nekaj izredno zanimivo to, kateri so govorili slovensko — druga ali tretja generacija rojena v Ameriki, so govorili narečje svojih dedov ali celo prababic izpred več kot 100 let. Take govorice se ne čuje več niti nikjer doma in bi bila prava poslastica za vsakega jezikoslovca.

Za nameček vam še to povem da je njihov vodja Tony Petkovšek imel v hotelu Boulevard, kjer so prenočevali tudi press Konference. Konference so se po večerji v "The Palmer Room" hotela Boulevard od tukojšnih Slovencev udeležili, predsednik SDS, glavna urednica, urednica in seve tudi jaz. O tem pa si boste kaj več prečitali ta mesec v Ameriški Domovini, ki izhaja v Clevelandu in celo slišali na slovenski radio oddaji tudi v ameriški Ljubljani.

Še en nameček, za polno mero naj dodam še to, da sta vodja clevelandske grupe Tony Petkovšek in kralj ameriške polke Frank Novak po končani press konferenci izročila Slovenskemu Društvu Sydney v zahvalo za odlično gostoljubnost, elegantno aranžiran šopek orhidej, v imenu Slovenskega Društva Cleveland.

POZOR

Učence slovenske dopolnilne šole pri S.D.S. obveščamo, da bo od meseca maja naprej pouk ob 2h popoldne vsako nedeljo.

V poznejših letih je marsikateremu surovežu, ki je pretepal svojo živino, s poučno pridigo dokazal, da se pri živini s surovostjo ničesar ne opravi, kvečjemu le samemu sebi škoduje. S to ljubeznijo do živali se tudi v Avstraliji prav dobro z njimi sporazumeva. V svojem odnosu do njih je zelo, zelo podoben doktorju Dolittleu.

V tisti dobi svojega otroštva, ko je še z repčkom letal ob Krki, je seveda nevede eno prav dobro zagodil tamkajšnjemu patru, ki je slovel po odličnih pridigah. Gospod pater so, kakor njegov oče, bili obdarjeni s črnimi kodri in rdečo brado.

Namerilo se je, da je šel z mamo Terezijo, ki je bila verna ženska, v cerkev. Doneč glas gospoda patra je izzval malčka, da je dvignil svoj pogled v smeri prižnice. Kar naenkrat je zadonelo po cerkvi "ata, ata". Mami je bilo, da bi se zrušila pod klop, gospodu se je beseda zataknila, farani pa vsi v smeh. Tistega dne sta pridiga in maša ostali brez vsakega učinka.

Seveda je cerkvena družčina vse to sprejela kot nedolžno šalo. Tudi njegov oče se ni imel za to kaj usajati. Vendar ga je včasih pičilo. Če sta se z ženo kaj spričkala zavoljo kar preveč naprednega Južinca, ji je z namenom, da bi jo razdražil kajti vseč mu je bila če se je razhudila, zabrusil: "Saj je patrov sin." Ni mu bilo namreč prav, da sta si z gospodom patrom tako podobna. Pa tudi do patrovih dridig mu ni bilo kaj dosti, ker sta oba bila dobra govornika.

Južinc se je v tistih letih tako zaljubil v blagodejni vpliv vode na telo, da še danes, pri letih, ki se mu sploh ne poznajo, najsi je vročina ali mraz, vsak dan redno odhaja na plavanje. Še vedno je zdrav kot so nekdanje zdrave ribe v Krki. Ob njej se mu je vse kar pod nebom živi, že v rani mladosti tako omililo, da ga je tudi življenje vzljubilo.

Kakor so ga predavnimi leti ob Krki klicale račke če se ni pravočasno prikazal na bregu, saj so ga čakale, da bi se z njim igrčkale in šle skrivalnice v Krkinih valovih, tako so ga danes navajeni galebi, ki ga takoj obkrožijo čim pride na svoj običajni prostor ob avstralskemu morju. Tudi v Canberri so mu živalice bila najljubša družba.

Slovenija, po katere svobodi je hrepenel kot deček pod Avstrijo, mu je vlila ljubezen do življenja in narave, oče in matista mu dala zdravega duha in zdravo telo.

Obredel je dosti tujin dežel in velemest, vendar je ostal zvest svoji zemlji. Tudi zdravje mu je ostalo čvrsto.

Ni zanikati, da je kot mlad moški zabredel v marsikatero pustolovščino, saj se je družil s plemenitaši in plebejci, okusil je bogatstvo in revščino. Odrske deske pa so ga pripeljale celo med veleslavne ljudi. Tudi trpel je zaradi intrig, ki so značilne za njegov poklic. Ženske? To je poglavje o kateremu kot diskreten moški kaj malo govori. Imele so ga rade in rad jih je imel. Vendar je ostal samec.

Samostojnosti in discipline se je navzel od svojih staršev a od brata se je navzel želje po negovanju telesa. Sledil je bratu, ki si je za primer izbral življenje Špartancev. Takšnega ga je zatekla tudi druga svetovna vojna, v kateri je v svoji polni dozorelosti doprinesel zanimiv delež, ki ga je privedel v stik z mednarodno vplivnimi ljudmi.

Mali Bojan je nad vse ljubil in spoštoval vse svoje, toda za heroja si je izbral brata, ki je bil vnet telovadek.

Imel bom mišice kakor moj brat, si je dejal ter že kot paglavec krenil za tem ciljem. Na vso moč je plaval, na vso moč se je prekopical po travi, tekal sem ter tja, zavzemal važno razne poze in si izmišljal vaje, ki naj bi ga napravile takega kot je bil njegov brat.

Ko mu je bilo devet let, mu je brat, ki se je šolal v meščanski šoli v Krškem, med šolskimi počitnicami doma, napravil lesen drog. To je bil eden najusodnejših dogodkov v Bojanovem življenju. Nihče si takrat ni mislil, da mu bodo nekaj let pozneje Ljubljancem dali vzdevek Tarzan. Uril se je pod bratovim nadzorstvom v vajah na drogu s tako pobožnostjo, kot da se tekmuje z opicami.

(se nadaljuje prihodnjič)

PISMA NAŠIH BRALCEV

PISMO UREDNIŠTVU

"AVSTRALSKEGA SLOVENCA"

Pozdravljeni.

Točno pred enim tednom sva z ženo srečno prispela spet v okrilje svoje domovine. Tukaj je sicer še precej hladno, vendar je lažje vzdržati, kot na silni vročini v Avstraliji. Kljub vsemu pa se rad spominjam vseh rojakov in posebno še SLOVENSKEGA DRUŠTVA PREŠEREN, za katerega bom po možnosti naprej deloval.

Želim vsem svojim rojakom v daljni tujini enotnosti, h katerem pa naj upliva in pomaga društvo. Vam in celotnem odboru ter vsem članom — rojakom pa lep pozdrav in naše divne domovine.

Vaš Adi in Tilka

MLAD STAREC

Če me vprašaš, kako se imam, rekel ti bom, hvala dobro, če me vprašaš koliko let imam, rekel ti bom, dvajset na papirju, petdeset v srcu. Če me vprašaš, v kaj verujem, rekel ti bom, v sonce in veter, če hočeš vedeti, koga spoštujem, povedal ti bom, niti samega sebe. In če me prašaš, zakaj jočem, rekel ti bom: "Fant moj, minilo je poletje".

In ko boš hotel vzediti mojo zadnjo željo, povedal ti bom, DA ŽELIM SI ŠE ŽIVETI.

Kot roža, ki umira, a še čaka na dež, kot sneg ki se topi, a še zmrzne ponoči, kot zlomljeno drevo, ki pleše v vetru, dokler bo v meni tekla kri, želel si bom živeti!

DANIJELA HLIŠ THIRION

KDO SI ADI !

Kdo si Adi čudoviti? ki zajemaš tak globoko, zadoščeno bo pravici, ki jo pišeš s svojo roko.

Kdo si Adi? Ki znaš nabosti, vse težave po jeziku dane, ki jih več je, kot zadosti.

Kdo si Adi? Plemeniti, beseda izdaja te Slovenca. Boža kritika me tvoja, v verzih krasnega me venca.

Kdo si Adi? V tuji domovini, je roka tvoja mlada? Pa bodi ti kdorkoli, prebiram jaz te rada.

Resnica izpod tvojega peresa, v srca padajo globoko, veš, da te vse presega, kar pišeš s svojo roko.

Če si mlad, al če si star, čestitam tvoji bistri glavi. Vse po vrsti kar ustvarjaš, čudovit razum ti pravi.

DNEVNIK

"Kje spet čepi, že celo uro jo kličem", je dejala mama.

"Seveda, saj mi greš že na živce, kličeš in kličeš, kot da bi bila. Nuša kdo ve kako daleč, pa veš, da je v svoji sobi in te noče čuti". S temi besedami je oče mamo razjezil, kot burja je odvihrala v Nušino sobo in odprla vrata.

"Mama, po navadi potrkaj" je malo užaljeno dejala Nuša.

"In ti po navadi odgovoriš, ko te kličem".

"Oprosti, nisem slišala".

"Kaj pišeš?"

Videla je, kako je Nuša stisnila pesti na mizi in nekoliko s komolci pokrila zvezek.

"Nuša, kaj pišeš?"

"Dnevnik mama, čeprav vedno praviš, da so to otročje stvari, pišem dnevnik".

"Pokaži".

"Mama!"

"Pokaži no, saj sva prijateljice."

"Mama, to so osebne stvari, tudi moje prijateljice jih ne poznajo".

"Čemu pa potem pišeš?"

"Ženske, ali bo večerja ali ne?" Je iz dnevne sobe zaklical oče.

"No povej, čemu pišeš?"

"Da se potem počutim olajšano, bolj lahko, bolj — kako naj ti rečem mama, dobro mi dene, to je vse..."

Mama je zamišljeno odšla proti kuhinji, Nuša pa v kopalnico, da si umije roke. Pogledala se je v ogledalo in ostrmela; ni se več poznala; od kar je v sebi skrivala dejstvo, da je noseča, se je njen obraz postaral, lasje so postali mastni, oči nekoliko temne in kalne. Nasmeh je izginil in prva guba se je pojavila na čelu. Ni vedela, kako dolgo je zrla v ogledalo, a ko je ugasnila luč in se napolnila v jedilnico, je prestrašena obstala. Njena soba je bila odprta in pri mizi je sedela mama in čitala njen dnevnik. Kot zasledovana srna se je Nuša pognala proti mami; "Kako si upaš, mama, o mama, vse si pokvarila."

Mama ni odgovorila, bilo je kakor da bi bila ujeta v čudežno mrežo in ni mogla umakniti oči od zvezka.

"Oče", je zamrmrala, "Oče, pridi sem". A seveda je ni slišal, to je bil le šepet modrih ustnic.

Nuša se ji je počasi približala. Počutila se je močno, za trenutek je bila zasovražila mater, a potem je takoj spoznala, da je mati bolj potrebna razumevanja in po-

moči kot pa ona sama.

Pobožala ji je lase, objela jo je in ji nežno vzela zvezek iz rok.

"Mama, ne bodi razočarana nad mano, želim si otroka, ljubila sem fanta, vem, kaj delam."

Mama je pričela jokati. Še vedno ni mogla izgovoriti niti ene besede, a s solzami so počasi prišli tudi očitki in potem je pričela jezno kričati. Nuša jo je nemo gledala; "kako čudno", je premišljevala, "jaz sem tista, ki je v težavah, a mama je tista, ki zaradi teh težav trpi!"

"Vidiš mama, je že bolje, daj no, pomiri se." Oče je spet jezno zaklical;

"Bo kaj s to večerjo ali ne?"

Mati in hčerka sta se pogledali, iste zelene oči, isti iskren pogled, isti utrujen, žalostni nasmeh.

"Nuša Nuša, glej, da se boš pazila, saj veš, da je nevarno, ko si še tako mlada!"

Odpravili sta se proti kuhinji, zdaj sta bili skupaj in torej močnejši.

"Očka, veš kaj je novega? Naša mala Nuša bo kmalu imela svojega malčka, noseča je".

Nuša se je nasmehnila, ko je videla očetov ozraz; "Naj me vrag vzame!"

Tudi mama se je nasmehnila in hudomušno odgovorila: "Saj te tudi bo, če ga boš klical"...

DANIJELA HLIŠ THIRION

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH MESTIH:

LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KORIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V POMOČ.

KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN, AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA

ZA INFORMACIJE PIŠITE

JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210

WELCOME DOBRODOŠLI

Pa z Bogom! Ti kolega dragi! V tuji meni domovini, kjer premnogi moji so rojaki, delaj, delaj, mir med njimi.

Tvoja pesem, da "Vse mine", kuje v srcu nam spomine, dekleta so mi jo vzela, jo pišejo v spominske knjige.

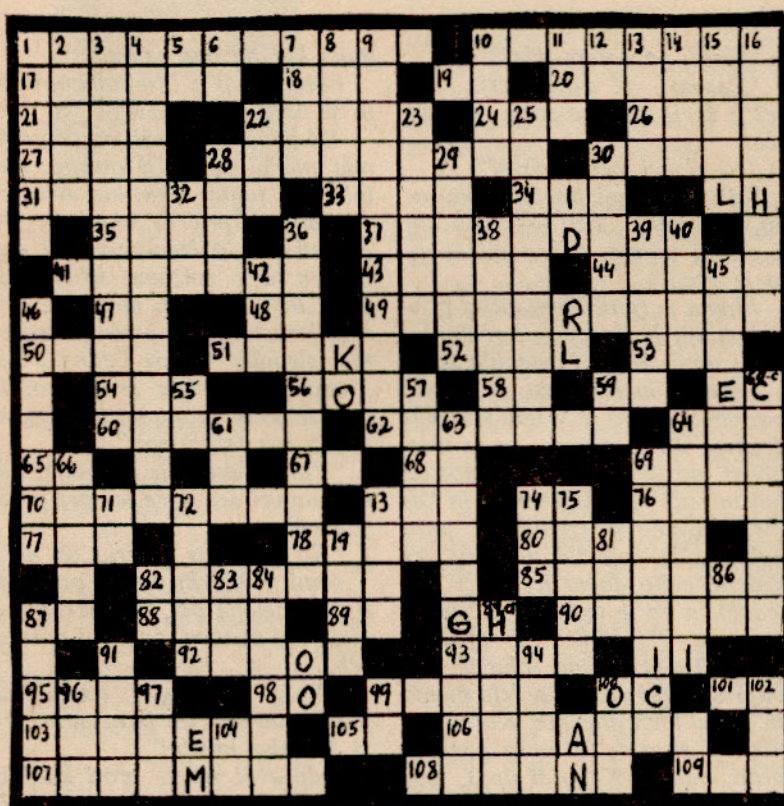
Kdorkoli si, ostani zdrav in srečen
Tvoje pesmi so spomin mi večni, ker prepolne lepih so vrlin, meni srce tiho pravi, da si naše gore sin.

Naredi tisto kar omenjaš, da bo mir med brati, še bolj z veseljem bodem brala, saj bi bili upi zlati.

Če rad bi vedel kdo to piše, tajnico povprašaj, najbrž ne bo nič rekla, nič se ne zanašaj.

Pozdrav izpod STOLA
Domovine...
Urednikom in članom S.D.S.

APRILSKA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. težnja po radikalnih spremembah, radikalno naziranje, 10. občutena bol, 17. južni sadež, 18. kratica za tangent, 19. 100 kvadratnih metrov, 20. tak, ki izhaja iz, ali se tiče opere, 21. angl.: nesnaga, umazanija, 22. prebivalca Nemčije, 24. angl.: roka, 26. naglavno pokrivalo, 27. zelo vnetljiva in

hitro hlapljiva tekočina prijetnega vonja, 28. južni sadež, 30. jugoslovanska denarna enota, 31. vrsta javnega občila, 33. moško ime, 34. izvir, 35. nabožen, 37. angl. igralka (Dame Sybil), umrla je pred štirimi leti, 41. mojster (umetnik), častni naslov dirigentov ali skladateljev, 43. kraj v Queenslandu na progi med Clo

curry-jem in Richmond-om, 44. žepna zapisnica, beležka, 47. kratica za Ljudsko republiko, 48. španski spolnik, 49. svet po smrti, na oni strani življenja, 50. letni posek gozda, 51. kremenjak, vrsta kalcedona, okrasni kamen, 52. prvi del imena kraja na Grenlandiji (... Hamkes B), 53. latinsko; je, 54. angl.: zrak, 56. trata, ruša, 58. kratica za: tega leta, 59. kratica za: Before Christ, 60. sovraštva, 62. reka na Notranjskem, ki se izliva v Sočo, 64. moško ime, 65. predlog, 67. kratica za Vojni odsek, 68. predlog, 69. polna luna, 70. vrsta pisave, ki so jo uporabljali daljni človeški predniki, 73. zaznava z očmi, 74. kratica za: General Practitioner, 76. znak s katerim zapišemo kakšen glas, 77. pogojni veznik, 78. top, vrsta strelnega orožja, 80. privrženec idealistične smeri v starogrški filozofiji, ki je spodbijala Heraklitov nauk o razvoju in spreminjanju v naravi, 82. vrsta okusnih vodnih živalic, 85. mistični budistični ideal o najvišji blaženosti duše, ki jo človek lahko doseže, 87. angl.: ali, 88. vrsta športnega prevoznega sredstva, 89. kemijska oznaka za astatin, 90. vodnik, učitelj, vzgojitelj, svetovalec, 92. naziranje, 93. jutranja padavina, 95. žensko ime, 98. v kemiji znak za molibden, 100. teža blaga skupaj z omotom ali ovojem, 101. grška črka, 103. Homerjeva pesnitev, 105. učenje, 106. prebivalec Divače, 107. vrsta cinkove rude, cinkov karbonat, 108. prebivalci Vač, 109. grška črka.

Navpično: 1. kraj med rečico Sopoto in Savo pri Zidanem mo-

stu, 2. ime filmske igralka Ekberg, 3. glavno mesto Tanzanije (originalno), 4. usmerjen navznoter, v svojo notranjost, manj sprejemljiv za zunanje vplive, 5. avtomobilska oznaka za Karlovac, 6. igralna karta, adut, 7. angl.: odstavek, točka, 8. brez uspeha, zastoj, 9. stvari, ki se zgodijo navadno samo po enkrat, 10. otok v Jadranskem morju, 11. lomljenje, 12. velika pripovedna pesnitev, 13. denarne nakaznice, 14. Perzija, 15. država pod Himalajo, 16. kdor ne priznava nobene oblasti, vlade, zakonov; privrženec anarhizma, 22. del obraza, 23. nemško mesto ob reki Kochp, ob tromeji med Nemčijo, Nizozemsko in Belgijo, 25. upravitelj, 28. ime ulice v Sidneju, gre vzporedno z George Street, 29. jezikovni novotar, kdor uvaja nove besede ali ideje, 30. reka v Jugoslaviji, dobro znana po bitkah med vojno (spomnite se melodije Marš na...), 32. domača žival, 36. podpredsednik predsedstva SFRJ (Lazar), 38. prenašati podobe na papir, slikati, 39. kraj nečesa, nekoga 40. nravi, značaj, naravna usmerjenost, 42. evropska reka, 45. kdor se ukvarja z estetikom; poznavalec estetike in umetnosti, 46. ime odlične srbske pesnice (Maksimović, "Kravava bajka"), 55. vrsta žita, 57. italijansko: zdravo!, srečno!, 59. v kemiji znak za prvo barij, 60-c. mežast moški, ki je ženski samo "za copate", 61. kratica za; Neznani letišči predmet, 63. slovenska revija za izseljence, dve besedi, 65. opisati, orisati, 66. igralec viteške igre alke, 69. reka in istoimenski kraj v Slovenskih goricah, 71. ital.: jaz, 72. ime angleškega filmskega igralca Wellesa, 73. zagnan, navdušen, 74. dedna zasnova v kromosomih, 76. dvig morske vode, 79. žolci podobna snov iz nekih morskih alg, 81. dobe, vek, 82. angleška kratica za: vse v redu, okay, 83. pod, 84. ime slov. narodnega heroja (Stane), 86. v kemiji znak za prvo nobelijo, 87. mlad človek, 89a. kraj ob Savi, pred Litijo, 91. zatotišče; pravica ubežnika iz kake države, da ostane, 94. nočna ptica, 96. vzvišena lirska pesem, 97. starozidovski kralj, 99. Boris Kidrič, 100. organi vida, 102. osebni zaimsek, 104. njej, nji.

ŠPORT PRI S.D.S.

BALINARSKA DRUŽINA
MOŠKE EKIPE

ANZAC POKAL

Naša balinarska družina se pripravlja že nekaj tednov za končno tekmo v seriji za ANZAC pokal.

Pokale je predsednik društva Tone Bulovec izročil v soboto 26. aprila v prostorih našega društva sledečim zmagovalcem:

Prva trojka:

Jože Markočič
Pavel Barba
Slavko Prinčič

Druga trojka:

Branko Kalc
Silvio Franca
Stanko Erzetič

Tretja trojka:

Zmago Prinčič
Jože Cetin
Stane Tomšič

Čestitamo zmagovalcem, ostalim pa želimo večjih uspehov v nadaljnjem tekmovanju.

Zmagovalci ANZAC POKALA

POKAL MATERINSKEGA
DNE

Ženska balinarska sekcija, S.D.S-a je tekmovala za omenjeni pokal v nedeljo dne 4. maja na našem balinišču.

Medtem ko pripravljamo ta poročila za tisk, nam rezultati še niso poznani. Objavili jih bomo v naslednji številki "Avstralskega Slovencea".

Ivanka

NAŠA "PLANIKA"

Tako pridnih otrok pa res ne smemo prezreti. Fotografija iz nastopa na "Easter Show" internacionalnega Razstavišča.

POZDRAVI POTNIKOM IN ROJAKOM

NAJLEPŠE ŽELJE...

Zvest naročnik "Avstralskega Slovenca", g. Andrej Oblesčak, poznani kulturni delavec pri društvu "Planica" v Wollongongu, se je po nesreči pri padcu z drevesa ki jo je nedavno prestal, vrnil z doma zopet v bolnišnico. Zakaj? Nam ni točno poznano.

Slovensko Društvo Sydney, uredniki "Slovenca", znanci in prijatelji družine Oblesčak, mu želimo skorajšnje okrevanje in srečno vrnitev med nas.

ZA VEDNO SO SE VRNILI

16. aprila zvečer smo se poslovili od družine Špicar. Miran, Milena, Natika in Maja, so si poiskali novi dom v Leskovcu na Dolenjskem v Sloveniji.

Miran je bil s svojo družinico zelo priljubljen, kamorkoli ga je zanesla pot. Poznamo ga, kot odličnega bobnarja ansambla Oberkrainers. Zaostajal pa tudi ni na kulturnem polju slovenske emigracije v Sydneyu, saj je ob odkritju Cankarjevega spomenika pri Triglavu, sodeloval in tudi igral glavno vlogo Cankarjeve težke žaloigre "HLAPCI". Pri tem delu smo odkrili njegove sposobnosti.

Miran in Milena sta že nekaj let člana našega društva, poleg tega, je bil pa Miran tudi eno leto naš blagajnik. Natika in Maja sta se pa redno udeleževali pri naši folklori "Planika".

Družinici Špicar, želimo, da najdejo v domovini srečo in zadovoljstvo. Natiki in Maji pa vse dobro v šoli, pa saj obe govorita odlično slovenščino. Pri tem sta tudi veliko pripomogla nena in oči, (stara mama in stari ata) ko sta Maji in Natiko učila lepe slovenščine ob službenem času očka in mamice.

Naj ponovimo, kar smo izrekli ob slovesu. Hvala Miran za delo za slovensko skupnost S.D.S-a, ki si ga izkazoval ob času odborništv, pri čemer Milena ni zao-stajala.

Adijo, pa zdravi ostanite..., dragi prijatelji, vam kličejo iz daljne Avstralije člani Slovenskega Društva Sydney.

OBISK IZ SONČNE

PRIMORSKE

Na obisku pri našem dolgoletnemu članu Jožetu Gabrielu, se mudi njegov brat STANKO iz Kanala ob Soči. Stanko je med nami že od lanskega leta. Tudi silvestrovali smo skupaj. Zelo pogosto zahaja z bratom Jožetom v naš dom in pravi, da se počuti kakor doma. Naš fotoreporter ga je ujel, ko je ravno razkazoval poprsje našega divnega Prešerna, rojaku Alojzu ŠKOLARISU, s

NAŠ ROJAK IZ

SAVINJSKE DOLINE

Pri gospej Zofki Brkovec iz Marylandsa, se je mudil na obisku iz domovine njen bratranec Franc NADLUČNIK iz Luč, oziroma Krnic v Savinjski dolini.

Franc je preživel štirideset vročih dni svojega dopusta med nami v Sydneyu. V Avstralijo je prišel s svojim prijateljem Sandijem LOJANOM, kateri pa je prišel na obisk k svojemu očetu v Maquarie Fields.

Franc Nadlučnik, je "fejst fant" in povrh tega še "ledig", dober gospodar in prijeten družabnik. Doma se bavi s poljedelstvom, živinorejo in gozdarstvom, je gospodar 32ha sveta, od katerega je 6ha obdelovalne zemlje, ostalo je gozd.

Na vprašanje, kako zmaguje delo na takem ogromnem posestvu, je odgovoril, da kmetje v nujnih primerih pomagajo drug drugemu, ostalo naredijo kmetijski stroji, od katerih mu baje ne manjka niti eden. Njegov največji pridelek je krompir, omenil pa je tudi prodajo novoletnih jelk, katerih cena zraste tudi na 700 dinarjev.

V zadnjih dneh svojega dopusta, je postajal nemiren. Doma se prebujajo pomlad, živina ga v hlevih čaka. Čaka ga tudi polje, oranje in setev. Poleg tega pa v Savinjski dolini prirejajo vsako leto koncem meseca septembra, turistično veselico. Na tem kulturno pomembnem "Vaškem festivalu", prikazujejo razne kmetijske panoge starih časov, kot so, mlatenje žita, žetev in druge zanimivosti, katere so v današnji moderni Sloveniji le še zgodovina — kmetijski stroji prevladujejo.

Francu smo zaželeli srečno pot nazaj v prelepo Savinjsko dolino, kamor ga je vleklo srce, česar ni mogel prikriti.

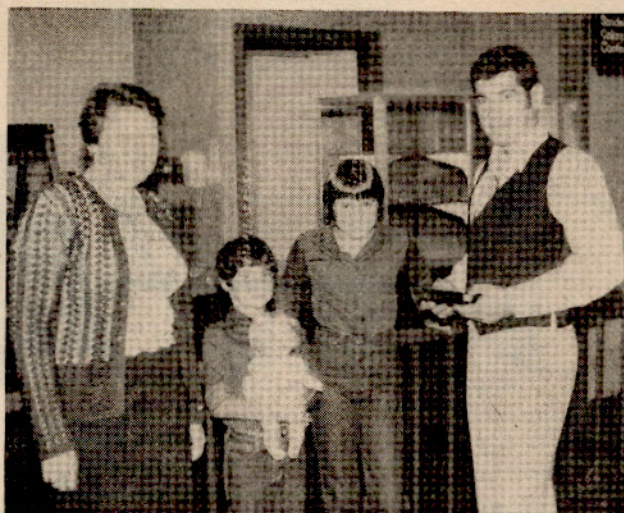
"Pa oglasite se kaj v Krnici, postregli vam bomo z našo specialiteto, svinjskim želodčkom in domačim žganjem, saj prav po te naše izdelke prihajajo ljudje v Savinjsko dolino iz vseh koncev in krajev Jugoslavije", je še dodal ob slovesu.

Seveda se bomo oglasili pri Francu in veseli bomo snidenja, do takrat pa lepa hvala za pogovor in prijateljstvo, katerega smo sklenili s Francem v Brkočevi kuhinji ob domačih flancatih in avstralskem viskiju.

Ivanka

katerim sta se spoznala v našem domu. Gospod Školaris je doma iz Vipož, na obisku je pri svojih sorodnikih Šajnovih. V naš dom so ga pripeljali prijatelji s katerimi se je "potepal" ob sobotnem popoldnevu.

V prijateljskem objemu, sta Stanko in Alojz po nekajurnem spoznanstvu postala trdna prijatelji. Stanko Gabriel se koncem maja vrača v domovino. Vsi mu želimo srečno vrnitev. Alojz, pa upamo nas bo še obiskal pred svojim odhodom.

Družinica Špicar — pred odhodom v Slovenijo.

Iz desne proti levi:
Franc Nadlučnik in
Zofka Brkovec
s svojima prijateljima,
prvi levo Sandi Lojan

Prvi levo; Stanko Gabriel in Alojz Školaris.

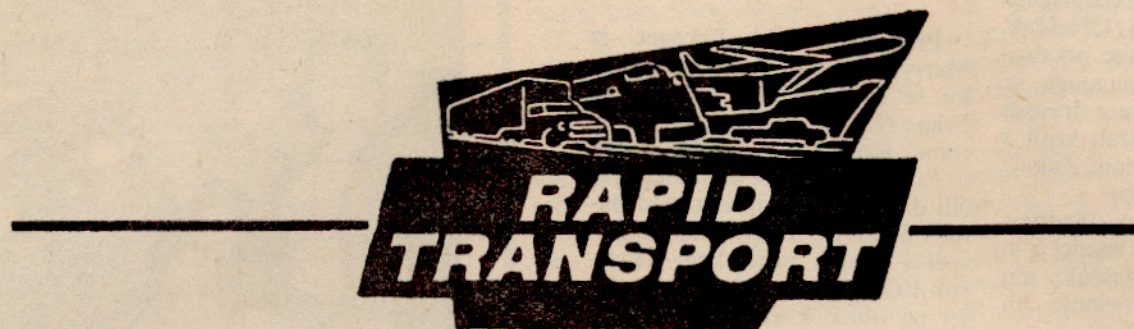
Mirko
in
Gabriela
Zadnik

SREBRNA POROKA

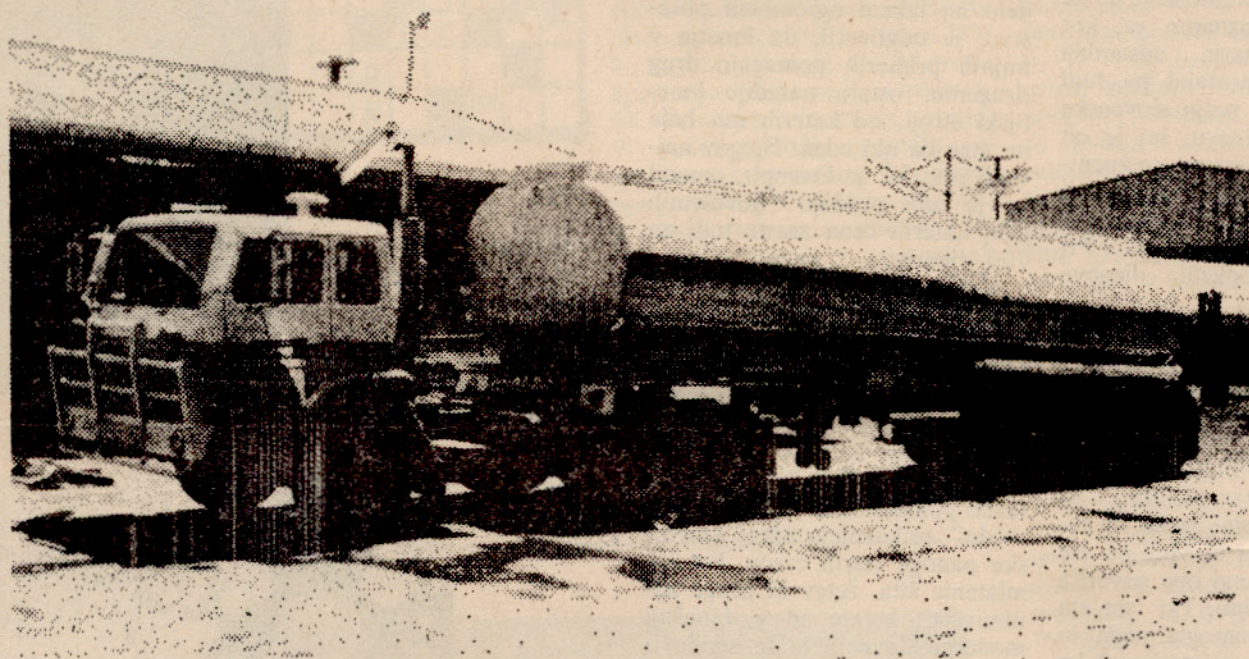
Bila je obletnica in pol. Štirideset gostov je zasedlo okusno urejeno omizje v našem domu v soboto 19. aprila, ter se z zakoncem Gabriela in Mirkom ZAD-

NIK veselilo njuni zakonski sreči.

Tudi Slovensko Društvo jima iskreno čestita in želi, da bi doživela tudi zlato poroko med nami.

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT. PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carngbah, 2229